

**NIECH ŻYJE
SOCJALIZM!**

Warszawa, ul. Warecka № 7
Redakcja — tel. 175-70.
Administracja — tel. 120-13.
Konto czekowe P. K. O. Nr. 175.

Numer pojedynczy 20 groszy.

**Niech żyje rząd
robotniczy
i włościański!**

Redakcja przyjmuje interesantów od 1 — 3 po pol. Za zwrot rękopisów Redakcja nie odpowiada
Administracja czynna od 9 do 5 bez przerwy. Kasa czynna od 11 do 1-ej.
Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

Wiec polityczny na Woli.

W niedzielę dn. 28 marca o godz. 11 rano w sali Teatru Popularnego, Wolska róg Młynarskiej, odbędzie się Wiec Polityczny.

Przemawiać będą tow. poseł Z. Prausowa, poseł Z. Gardecki, radny Piłacki, ławnik Szczypiński i tow. Podnieszński.

UCHWAŁA C.K.W. i Z.P.P.S.

Wczoraj odbyło się pod przewodnictwem tow. Daszyńskiego wspólne posiedzenie C. K. W. i Z. P. P. S., na którym tow. Marek zdał sprawę z onegdajszej narady stronnictwa koalicyjnych, a min. tow. tow. Barlicki i Ziemięcki — z wczorajszego rannego posiedzenia Rady ministrów. Na posiedzeniu tem czynione były różne propozycje kompromisowe.

Po tych sprawozdaniach wszczęła się długa i ożywiona dyskusja, w której wyniku przyjęto następującą uchwałę:

„C. K. W. i Z. P. P. S. domagają się, aby stronnictwa, wchodzące w skład koalicji przyjęły zobowiązania, dotyczące zrównoważenia budżetu przez podniesienie dochodów w dziale przede wszystkim podatku majątkowego i monopolu spirytusowego oraz przez pomniejszenie wydatków w drodze reorganizacji armji, redukcji wydatków w budżecie wojskowym, skrócenia czasu służby wojskowej oraz reorganizacji administracji.

C. K. W. i Z. P. P. S. stwierdzają, że odnośne projekty mają być przygotowane i przeprowadzone przez Sejm w ciągu miesiąca kwietnia.

P. P. S. oświadcza, iż w tym samym ter-

minie muszą być uruchomione roboty publiczne i budowlane zgodnie z planem Min. Rob. Publicznych i musi być poddany rewizji całość kształt polityki narodowościowej i administracyjnej władz państwowych.

C. K. W. i Z. P. P. S. stwierdzają, że w celu wydatnej redukcji cen projekt ustawy o zbadaniu kosztów produkcji musi być również w ciągu miesiąca kwietnia rozpatrzone i uchwalony w Sejmie, w celu walki z nadużyciami projekt ustawy o ściganiu nadużyć ma być w ciągu kwietnia w Sejmie załatwiony, a Min. Spr. winno niezwłocznie ogłosić oświadczenia do prokuratorów, polecający ściganie tego rodzaju przestępstw z całą surowością.

C. K. W. i Z. P. P. S. podkreślają konieczność powiększenia ilości znaków obiegowych na potrzeby gospodarze kraju.

C. K. W. i Z. P. P. S. uznają za konieczne, by w związku z reorganizacją armji Marsz. Piłsudski powołany został na stanowisko w niej kierownicze.

C. K. W. i Z. P. P. S. nie zgadzają się na utrzymanie w prowizorium na kwiecień obniżek uposażenia i żądają przywrócenia na kwiecień conajmniej pensji grudniowych”.

Narada ministrów

Wczoraj wieczorem odbyła się zwykła Rada Ministrów. Niezależnie od tego odbyła się narada ministrów parlamentarnych u Premiera Skrzyńskiego. Min. tow. tow. Barlicki i Ziemięcki uzasadnili stanowisko P. P. S.

Min. Chądzyński przyłączył się do wywodów naszych tow. Po dyskusji, inni ministrowie obiecali dać odpowiedź dzisiaj.

MOWA BREITSCHHEIDA.

Dyskusja „genewska” w parlamencie Rzeszy niemieckiej miała charakter wyraźnego odprężenia politycznego w porównaniu z okresem poprzedzającym debaty genewskie, oraz samych debat. Potwierdziło się, że niepowodzenie genewskie miało jednak swą dobrą pedagogiczną stronę. Jeśli idzie o Niemcy, to było to zresztą do przewidzenia. Te stronnictwa niemieckie, które stoją za Locarnem i pragną wejścia Niemiec do Ligi, nie mogły nic zarzucić Luthrowi i Stresemannowi, którzy, jak wiadomo, w Genewie do końca bronili wyłącznego prawa Niemiec do miejsca w Radzie. Przeciwnicy zaś tej polityki mogli żądać jedynie wycofania się Niemiec z Locarna i Genewy, co też uczynili.

Ale jakże żądanie to brzmiało nienaturalnie i śmiesznie właśnie po obradach genewskich! Jak nacjonaliści niemieccy mogli usprawiedliwiać podobne żądanie po tem, jak z taką zaciekłością domagali się niedopuszczenia do Rady nikogo prócz Niemiec, po bitwie genewskiej, dającej świadectwo, jak wielką rolę cały świat przypisuje wejściu Niemiec do Ligi i jak wielkie korzyści odnoszą z tego wejścia same Niemcy. Jednym z dowodów tych korzyści były uroczystości, które odbywały się w Kolonii z racji uwolnienia tego miasta od okupacji alianckiej, jednocześnie z debatą w parlamencie.

Pozycja nacjonalistów i idących z nimi razem komunistów była więc z góry stracona. Bronili jej też słabo i bez przekonania. Wysłanie na mównicę starego admirała Tirpitz, który odczytał swą dziewiczą mowę w parlamencie i wywołał wesołość swem oświadczeniem, że tylko Brazylja przeszkodziła zupełnemu zwycięstwu Francji (jak admirał Tirpitz i pos. Stroński „uzupełniają się” wzajemnie na punkcie nacjonalistów. Ich votum nieufności dla Luthra i Stresemanna upadło znaczną większością głosów. Upadła też — co zasługę na godkę — poprawka t. zw. partji gospodarczej, by do formuły zaufania do Rządu, przedłożonej przez stronnictwa rządowe, dodać zastrzeżenie, że Niemcy wejdą do Ligi tylko pod warunkiem, iż nie nastąpi rozszerzenie Rady Ligi i że zasada jednomyślności uchwał Rady zostanie zachowana. Jest to niewątpli-

wie dodatni wynik nieudanej konferencji genewskiej.

Wobec tego, że siłą faktów nacjonalisci zepchnięci zostali do defensywy (w pewnym stopniu przyczynił się do tego również świetny wynik akcji przedwstępnej do referendum w sprawie wyłączenia b. panujących), socjaliści niemieccy mogli z tem większą siłą i swobodą rozwinąć swój socjalistyczny punkt widzenia. I przynależało im, że tow. Breitscheid, mówca generalny partji socjalistycznej, stanął na wysokości zadania.

Złożywszy ukłon w stronę formalnej racji Rządu niemieckiego, tow. Breitscheid podkreślił zarazem, że delegaci niemieccy postawili cały szereg warunków wstąpienia do Ligi i przez to samo wyłączyli możliwość przyjęcia Niemiec odrazu. W ten sposób Breitscheid daje do zrozumienia, że sprawa przyjęcia Niemiec nie była jeszcze dojrzała na sesji marcowej, że odłożenie tej sprawy do września było jedynym możliwym wyjściem i że stanowisko państw, przeciwstawiających się Niemcom, było uprawnione.

Najznamienniejszą i najbardziej interesującą nas częścią przemówienia były słowa tow. Breitscheida o Polsce. Tem znamienniejsze, że tow. Breitscheid jeszcze w r. 1924 zajmował w Genewie w stosunku do Polski niezbyt przychylnie stanowisko. Polemizując z napaściami nacjonalistów na Polskę, tow. Breitscheid trafnie podkreślił, że to co dzieli Niemcy i Polskę ma swe źródło przede wszystkim w przeszłości i rozbiorach Polski. Na stwierdzenie tej prawdy z trybuny parlamentarnej nie zdobył się dotychczas żaden socjalista niemiecki (i nietylko niemiecki).

Tow. Breitscheid, nie zamykając oczu na różnice, istniejące między Niemcami i Polską otwarcie stwierdził, że Polsce nie można nic zarzucić z punktu widzenia prawa międzynarodowego za jej stanowisko w Genewie, że Niemcy muszą porozumieć się z Polską tak samo jak z Francją, że wiele spraw spornych między obu państwami łatwiej będzie rozwiązać, gdy Polska obok Niemiec znajdzie się w Radzie Ligi.

To co powiedział tow. Breitscheid, pokrywa się ze stanowiskiem P. P. S. w sprawie stosunków polsko - niemieckich

i stosunku obu krajów do Ligi. A jest rzeczą jasną, że uzgodnienie stanowiska socjalistów obu krajów, bezpośrednio zainteresowanych, doprowadzić musi do uzgodnienia poglądów na tę sprawę w łonie całej Międzynarodówki socjalistycznej. Debaty genewskie wykazały, że w Międzynarodówce istnieją znaczne rozbieżności na ten temat. Płyną one z różnych źródeł, o czem już pisaliśmy. Zawiniło tu zaskoczenie opinji sprawą, do której nie była przygotowana. Część socjalistów traktuje sprawę rozszerzenia Rady i zmiany statutu Ligi z punktu widzenia czysto prawnego, inna część — z punktu widzenia doraźnych możliwości politycznych, jedni chcieliby bronić Ligi przed Locarnem, innym droższe jest narazie Locarno, niż Liga i t. p.

Mowa tow. Breitscheida przyczyniła się niewątpliwie do rozproszenia wielu obaw i nieporozumień wśród socjalistów.

Jednocześnie mowa ta jest potężnym ciosem dla reakcji nacjonalistycznej, zwłaszcza Niemiec i Polski. Przedstawienie Niemiec, jako jednego zbiorowiska wrogów Polski, jest śmieszne i fałszywe. Wmawianie w siebie i innych, że w Niemczech nic się nie zmieniło od wojny — nie wytrzymuje krytyki. Urabianie przez nacjonalistyczną opinię, jakoby socjaliści Zachodu byli wrogami Polski, załamuje się pod ciężar-

W dzisiejszym numerze:

UCHWAŁY C. K. W. I Z. P. P. S. NARADA MINISTRÓW PARLAMENTARNYCH.
MOWA TOW. BREITSCHHEIDA O LIDZE NARODÓW.

LIST Z RYZMU.
PROWOKACJE BARONÓW WĘGLOWYCH KOALICJA PRAWICY, PIASTA I WYZWOLENIA PRZECIWKO ZMNIEJSZENIU CIĘŻARÓW WOJSKOWYCH.

SAMOBÓJSTWO PROF. L. KOMARNICKIEGO.
SPRAWA DOSTAW WOJSKOWYCH GLĄBINSKIEGO.

WYROK W PROCESIE O NADUŻYCIA W KRAKOWSKIEJ IZBIE KONTROLI.

JAK SIĘ U NAS ROBI DROŻYŃE.
ODCINEK. S. Jesienin. W MOSKIEWSKIEJ SZYNKOWNI. Przeł. K. A. Jaworski.

rem własnego kłamstwa. Praca socjalistyczna obu krajów zbliża stopniowo drogę porozumienia i współpracy Niemiec i Polski.

Mowa tow. Breitscheida posiada doniosłe znaczenie polityczne, które należy wyzyskać w całej pełni.

J. M. B.

Prowokacje baronów węglowych.

Rada Zjazdu przemysłowców górniczych robi wszystko, aby sprokować górników do awantur. Najpierw stworzyła i utrzymuje kosztowną organizację faszystowską t. zw. Polska Praca. Członkowie tej organizacji normalnie nie pracują, lecz trudnią się agitacją podczas pracy i szpicelowaniem tych robotników, którzy należą do Związku górników. Urzędnicy kopalni, zamiast interesować się produkcją węgla, odbywają stałe konferencje z członkami Związku „Praca Polska”, na których decyduje się o sposobie nowych szykan i wydalaniu, wykazanych w raportach szpicłków, robotników socjalistów.

Gdy Rada Zjazdu zawarła z tym przez siebie stworzonym Związkiem „Polska Praca” umowę, znoszącą ustawowy czas pracy i Związek Górników strajkiem wpłynął na władze, aby unieważniły tę bezprawną umowę i przywróciły ustawowy czas pracy, Rada Zjazdu rozpoczęła stosować terror do tych robotników, którzy w strajku wzięli udział w postaci wyrzucania ich z pracy lub dawania im pracy w gorszych warunkach i za niższą płacę. Terror ten wywołał na kopalniach nowe awantury.

Obecnie, aby doprowadzić do prawnego stanu, Minister Pracy tow. Ziemięcki wydał obwieszczenie, w którym zwraca uwagę przemysłowcom, że **ustawa o czasie pracy obowiązuje i że należy ją ściśle stosować.** Obwieszczenie to rozwieszone przez policję, zostało natychmiast z polecenia kierowników kopalni zerwane, a zamiast niego Rada Zjazdu wywiesiła swoje obwieszczenie, w którym powiada, że wprowadza się pod ziemią pół godzinna przerwa w pracy celem umożliwienia robotnikom spożycia posiłku. Obwieszczenie to jest bezprawne, bo, jeżeli się wprowadza

przerwę w pracy, to wtedy musianooby robotników wydobywać na ten czas na powierzchnię. Art. 17 ust. o czasie pracy ustęp 5 powiada, że podczas przerwy robotnik wedle swej woli może opuścić miejsce pracy; wbrew temu przemysłowcy chcą wprowadzić przerwę i pozostawić robotników pod ziemią. Rezultaty tej prowokacji już są. Bo oto kiedy górnicy stosując się do obowiązującej ustawy o czasie pracy, chcieli po przeprowadzeniu ustawowego czasu pracy kopalnię opuścić, nie dostali na polecenie kierowników kopalni kluczyk wyciągowych i musieli pozostać pod ziemią. I mamy swego rodzaju nową głodówkę, dotychczas jeszcze nie znaną w historii walk górników. Górnicy, których nie chciano wyciągnąć na powierzchnię, siedzą pod ziemią i głodują. Na kop. Wiktor, Kazimierz, Jerzy, górnicy, którzy mieli wyjść o godz. 10-ej wiecz., siedzieli do 8-ej i 12 godz. następnego dnia. Rodziny, nie wiedząc co się z ich mężami i ojcami dzieje, w obawie, że może na kop. wybuchła katastrofa, wędrują ze wszystkich okolic i zbierają się tłumnie przed kopalniami, klnąc, płacząc i zlorzcząc pod adresem zarządów kopalni i władz administracyjnych, które pozwalają na takie nadużycia.

Postępowanie przemysłowców doprowadziło ludność Zagłębia Dąbrowskiego do takiego stanu rozgoryczenia, że jeżeli nie znajdzie się władza, która by ich poskromiła i przywołała do upamiętania, może dojść do rewolty. Ludność nie może zrozumieć, żeby policja, która zawsze jest pod ręką do poskramiania tłumów nie miała dość siły by zmusić przemysłowców do stosowania się do poleceń Rządu i przepisów ustaw.

Stańczyk.

Koalicja prawicy, Piasta i Wyzwolenia przeciwko zmniejszeniu ciężarów wojskowych.

Wczoraj obradowała Komisja Wojskowa nad projektem ustawy o poborze rekruta w r. 1926.

Na samym wstępie przewodniczący, pos. Mączyński (Ch. N.), oświadczył, że w łączności z powyższym projektem ustawowym postawił na porządku dziennym wniosek P. P. S. obniżenia kontyngentu rekruta do 150 tys. żołnierza.

Przewodniczący, jako referent projektu rządowego uzasadniał konieczność uchwalenia poboru rekruta bez oznaczenia stanu liczebnego wojska. Granicę poboru i określenie liczby stałej armji — zdaniem referenta — należy pozostawić Komisji Budżetowej. Referent następnie polemizuje z wnioskiem P. P. S., twierdząc, że obniżenie kontyngentu w tej wysokości, jakiej się domaga P. P. S., może zdezorganizować armję i zupełnie uniemożliwić jej sprawność mobilizacyjną.

Jako drugi referent przemawiał pos.

tow. **Lieberman**, który do art. 2 projektu rządowego wnosi, w myśl wniosku P. P. S., następującą poprawkę: „Pobór należy przeprowadzić w ten sposób, iżby stan liczebny wojska w roku 1926 nie przekraczał ilości 150 tys. żołnierzy”. Mówca wywodzi, że w nowoczesnej wojnie rozstrzyga nietylko czynnik ściśle militarny, lecz w równej mierze czynnik gospodarczy i moralny. Decydujący jest nietylko stan moralny wojska, lecz nastrój całej ludności. Cała ludność bierze udział w wojnie, nietylko ta jej część, która jest armją stałą. Sejm nie powinien zapominać o tem, że ta ludność niesłychanie głoduje z braku pracy, że Państwo powinno jej dopomóc, że budżet tegoroczny wykazuje duży deficyt, że brak pieniędzy na uruchomienie robót publicznych i że rozpacz przenika zaczyna do szerokiej mas. Ignorować to wszystko byłoby równoznaczne z gospodarczem i moralnem rozbrojeniem Narodu, co także nie pozostawia

je bez wpływu na sprawność mobilizacyjną. W interesie siły obronnej tow. Lieberman żąda zmniejszenia ciężarów wojskowych, do czego najsukuteczniej prowadzi redukcja stanu liczebnej armji.

Pos. Zamorski (Z. L. N.) popiera referenta Mączyńskiego i wypowiada zdanie, że uchwalenie stanu liczebnej przez Sejm jest przeżytkiem z czasów monarchji zarobkowej (!!!), wobec czego należałoby w tym duchu zmienić Konstytucję, że ustalenie liczby wojska powinno należeć do atrybucji Rządu (!!!).

Posł. Pieniążek (Piast) i Anusz (Wyzwolenie) oświadczają się przeciwko redukcji liczby rekrutów.

Pos. Dąbski (Str. Chł.) w silnym przemówieniu wykazuje niedorzeczność i niekonstytucyjność uchwały Sejmu, która zezwalała na pobór rekruta, nie ustalając liczby rekrutów. Jest to takim samym absurdem, jak uchwalenie budżetu bez sum. Ludność wiejska jest głęboko przekonana o nadmierności ciężarów wojskowych, jak również o tem, że w wojsku marnuje się dużo pieniędzy podatkowych i czasu z powodu złej administracji. Oświadcza się za wnioskiem P. P. S.

Pos. Miedziniński (Wyzwol.) powtarza w dłuższym przemówieniu w odmiennej formie argumenty ref. Mączyńskiego, poczem oświadcza, że wniosek P. P. S. „usiłuje przemycić do ustawy o poborze rekruta obniżenie liczby wojska. Jest to finta i na to ja nie pójdę. Wcale się nie będę obawiał „Robotnika” i jego fałszów, nie będę się także oglądał na inne stronnictwa chłopskie i będę głosował przeciw wniosкови P. P. S.“

Tow. Paczek: Konieczność zmusza nas do zmniejszenia budżetu wojskowego. Trzeba rozumieć, jaka jest needed!

Pos. Miedziniński: Panowie nie wiecie, co czyniecie.

W tym duchu mówca dalej długo wywołał, wracając wciąż do swojego twierdzenia, że P. P. S. nie wie, co czyni, żądając redukcji budżetu wojskowego. W pewnym momencie mówca zapowiedział się do twierdzenia, że gdyby zarządzono plebiscyt ludności wypowiedziałaby się raczej za zwolnieniem 40 tys. kolejarzy, niżeli za redukcją armji o taką samą liczbę żołnierzy!

Pos. tow. Lieberman: Mam uznanie dla bohaterstwa pos. Miedzinińskiego, który się nie obawia ani „Robotnika”, ani stronnictw chłopskich, nie mniej zastrzedz się muszę przeciwko insynuacjom jego, które skierował pod adresem mojego stronnictwa i przeciwko mnie, który tutaj stronnictwo P. P. S. reprezentuje. Dyskusja toczyła się spokojnie i nie było żadnej podstawy dla wysocze napastliwego tonu, jaki pos. Miedziniński przybrał. Swoją drogą irytację jego rozumiem. Pos. Miedziniński jest skrajnym militarystą, a należy do stronnictwa ludowego, które stawia wobec chłopów bardzo radykalne hasła. Jest to kolizja, niemała, więc pos. M. usiłuje wydobyc się z matni, napadając na P. P. S. i udając, że sprawa obniżenia stanu liczebnej armji należy do Kom. Budżetowej, a nie do Wojskowej.

P. P. S. w tej sprawie ani niczego nie „przemycza”, ani nie posługuje się „fintami”, jak to w swojej napastliwości zarzuca pos. Miedziniński. Od miesięcy i lat jawnie wobec Sejmu i całej ludności podnosimy hasło jednorocznej służby wojskowej i redukcji armji. Przy każdej sposobności tej kwestji jawnie, lojalnie i konsekwentnie tych zasad bronimy. A gdy jutro Sejm ma stanąć wobec sprawy poboru rekruta, to czyż to nie jest obowiązkiem naszym w tej debacie zabrać głos i z głębi przekonania oświadczyć, że położenie nasze i dobro Państwa rozpatrzone wszechstronnie, wymaga redukcji armji z uwzględnienia, nędzy ludności pracującej. Żaden wykręt i odsyłanie sprawy do Kom. Budżetowej od spełnienia tego obowiązku nas nie odwioda. Insynuacje zaś pos. Miedz. i metody walki,

jakie obrał wobec P. P. S. i mojej osoby, pozostawiam do oceny wszystkim nieuprzedzonym uczestnikom dyskusji.

Ppułk. Petrażycki bronil przedłożenia rządowego w imieniu M. S. Wojsk. i oświadczył się przeciwko wniosкови P. P. S.

W głosowaniu przyjęto projekt rządowy i odrzucono wniosek P. P. S. głosami prawicy, Piasta i Wyzwolenia.

DROŻYZNA.

TOWARY MĄCZNO - KOLONJALNE.

Mimo zbliżających się świąt, popyt na towary mączno - kolonialne zwiększył się w nieznaczny tylko stopniu. Zarówno obroty w hurcie, jak i w detalu, nie wzrosły wydatnie. W miarodajnych kołach łomacza sobie ten stan rzeczy niewypłaceniem w tym roku na Wielkanoc dodatkowej pensji miesięcznej. Zainteresowani liczą obecnie tylko na zwiększone obroty w ostatnich dniach przed świątami. Według wszelkiego prawdopodobieństwa obecny cennik towarów mączno - kolonialnych nie ulegnie przed świętami zmianie.

ZWYŻKA CEN PARAFINY.

Od dnia 15 marca ceny parafiny w kraju zostały podwyższone i wynoszą za 100 kg. loco rafinerji w Drohobyczu, bez podatku konsumcyjnego, w zależności od stopnia topliwości: parafina rafinowana 50—52° — zł. 151,70; parafina rafinowana 52—54° — zł. 155,70; parafina rafinowana 54 — 56° — zł. 161,20.

Cena świec parafinowych wynosi zł. 171,70 za 100 kg. loco rafinerji, wraz ze skrzyżniami.

REGULOWANIE CEN.

W sprawie regulowania cen przetworów zbóż chlebowych, mięsa, oraz odzieży i obuwia, min. spraw wewn. udzieliło wojewodom następujących wyjaśnień: „Ceny, wyznaczone w myśl rozporządzenia Rady Ministrów będą miały charakter cen maksymalnych. Należy uwzględnić w cenie przedmiotów koszty jego wyrobu i usprawiedliwienie gospodarze kosztów wymiany (pośrednictwa). W kalkulacjach wytwórców należy w każdym razie uwzględniać koszty, niezbędne dla wytworzenia przedmiotu. Właściwe władze winny badać, aby koszty pośrednictwa jaknajmniej obciążały kalkulację i aby zarobek pośrednika obliczony był, w zależności od miejscowych warunków rynkowych.

Wyznaczać można ceny bądź na wszystkie bądź też na niektóre z posród niżej podanych artykułów zarówno w hurcie jak i w detalu; na mąkę pszenną i żytnią wszelkich gatunków, pieczywo pszenne i żytnie, a zatem chleb wszelkich gatunków i bułki. Pod pojęcie pieczywa nie należy podciągać wyrobów cukierniczych. Wyznaczać ceny można również na mięso wszelkich gatunków słońskie, szmalc i wyroby wędliniarskie. Wreszcie ustalać można ceny odzieży i obuwia“.

Jak się u nas robi drożyznę

Kartel rafinerji nafty, do którego należy i państwowy „Polmin”, ogromnie wyrubował ceny nafty. Wobec tego małym rafinerjom, nie należącym do kartelu, opiera się sprzedawać naftę po cenach niższych. Kartel postanowił tedy — jak nam donoszą — albo wykupić te rafinerje, albo domagać się od Rządu ich zamknięcia!

Przedstawiciele prac. umysłowych w zarządach Funduszu Bezrobocia

Komisja do spraw zabezpieczenia pracowników umysłowych zarządu głównego Funduszu Bezrobocia zbiera się w początkach przyszłego tygodnia dla omówienia kandydatur organizacji pracowników umysłowych do poszczególnych zarządów obwodowych F. B., albowiem, według ustawy, do każdego zarządu obwodowego wchodzi jeden przedstawiciel pracowników umysłowych. (—)

LIST Z RZYMU.

Proces zabójców Matteottiego. — Zalożenie nowej partii socjalistycznej Włoch. — Deklaracja Turatiego w imieniu tej partji.

Rzym, dnia 18 marca.

Parę dni temu rozpoczął się w Chieti proces zabójców Matteottiego. Przed sądem przysięgłych tego małego miasteczka w Abrucji staje morderca Matteottiego Amerigo Dumini oraz jeszcze czterech zbiorów, oskarżonych o współdziałanie w zbrodni (Volpi, Viola, Poveromo, Malacria). Proces ten, rzecz jasna, ściga na siebie uwagę całych Włoch i włoską opinią publiczną z niezmiernym zainteresowaniem i na przeżenim śledzi przebieg tego wielkiego procesu, na który tak cierpliwie czekała prawie dwa lata...

Proces ten, to jedna wielka komedia.

Przedewszystkiem rzuca się tutaj w oczy ten jaskrawy fakt, że przed sądem staje paczka kilku zbiorów z Dumimim na czele, a prawdziwi sprawcy i moralni winowajcy zbrodni, jak np. Filippelli (b. dyrektor faszystowskiej gazety „Corriere Italiano“), Finzi (b. minister i prawa ręka dyktatora), Cesare Rossi (b. szef biura prasowego prezesa ministrów) lub Marinelli — żaden z tych ludzi nie poszedł pod sąd. Jedni, jak np. Filippelli, zostali zwolnieni na zasadzie amnestji inni, jak np. Rossi, zwiali zagranicę: słowem, nic im nie grozi i nic im się nie stanie.

A i Dumini też nie powinien się zbyt nie obawiać o swoje losy. Albowiem obrońcą Duminiego jest sam pan Roberto Farinacci, generalny sekretarz partji faszystowskiej. Kto ma takiego adwokata, kogo broń sam „leader“ panujący dziś nad Włochami partji, ten może być zupełnie spokojny o swoje losy... Rozumiejąc swoje uprzywilejowane stanowisko, Dumini stawia się bardzo ostro. Uderza ta hardość i pewnością siebie, z jaką ten zbrodniarz odpowiada prowadzącemu indagację prezesowi sądu. Dumini twierdzi, że nie zabił Matteottiego. Przyznaje się, że porwał go na ulicy i samochodem wywoził za miasto w celu, jak mówi, wybadania go i zdemaskowania działającej w Paryżu włoskiej organizacji socjalistycznej, której główną spreżyną miał być Matteotti. Otóż Dumini mówi, że porwany przezeń Matteotti zmarł mu w drodze skutkiem nagłego krwotoku...

Farinacci chce ukuć z tego procesu nową broń przeciwko opozycji i zapowiada, że „proces ten nie będzie procesem faszyzmu, lecz procesem opozycji“: zamierza zapewne wystąpić z jakimiś „piorunującymi“ rewelacjami o „zbrodnicy“ działalności socjalistycznej organizacji włoskiej w Paryżu, której duszą rzekomo był Matteotti.

Tyle o procesie Duminiego i spółki.

W życiu politycznym Włoch zaszedł niedawno pewien godny zanotowania fakt. Nasi towarzysze wnoszą z Filipem Turatim na czele założyli nową partję socjalistyczną, która ma zastąpić rozwiązana przez Mussoliniego „Partito Socialista Unitario“. Jesienią r. ub., korzystając z afery Zaniboniego, Mussolini rozwiązał włoską partję socjalistyczną, zamieszana (!!!), jak twierdził, do spisku na jego życie. Jednocześnie z rozwiązaniem stronnictwa socjalistycznego władze faszystowskie zawiesiły gazetę „Giustizia“, główny organ socjaldemokracji włoskiej.

Otóż obecnie nasi towarzysze włoscy zakładają nową partję, która przyjeła nazwę „Stronnictwa Socjalistycznego Robotników Włoskich“ (Partito Socialista Dei Lavoratori Italiani) i rozpoczyna w niezwykle trudnych warunkach swoją walkę o socjalizm i demokrację. Ta nowa partja będzie wydawała tygodnik „Giustizia“. Pierwszy numer tego pisma ukazał się 14 marca i zawiera odezwę nowo założonej partji do pracujących mas włoskich. Odezwa ta, za-

tytułowana: „Kim jesteśmy i do czego dążymy“ (chi siamo e dove miriamo) i podpisana przez tow. Turatiego, mówi o tem, w jak szalenie trudnych okolicznościach nowa partja proletariatu włoskiego staje do walki i wzywa swoich zwolenników do udzielenia jej jaknajwydatniejszego poparcia. Deklaracja ta powiada między innymi: „zawsze, nawet w godzinę najcięższych prób, istnieje obowiązek stawiania oporu, reagowania, działania zwyciężania“. Dalej nieco tow. Turati mówi: „okrucieństwo — to strach, nic innego jak strach, a strachu naszych wrogów bać się nie należy—byłoby to niemądre i niesłusne“.

Balbo,

(Wczorajsze depesze doniosły, jakim komendjantkim wyrokiem zakończyła się komedia sądu nad mordercami Matteottiego: dwóch uwolniono, a resztę skazano na 5 lat tylko nominalnie, bo karę „odroczone“ na 4 lata. To znaczy, że nie będzie wcale wykonana!)

Pracownicy państwowi w obronie swych praw

W niedzielę, dn. 21 marca odbyła się konferencja przedstawicieli Związków Prac. Państwowych, przestawili w Centralnej Komisji Porozumiewawczej, oraz pracowników samorządowych zorganizowanych w Naczelnej Radzie Związków tych pracowników. W konferencji wzięli udział zaproszeni ekonomiści oraz posłowie, w celu przedstawienia gospodarczego położenia państwa.

Po dyskusji uchwalono rezolucję, która po wymownym określeniu położenia pracowników państwowych, domaga się:

- 1) zniesienia procentowych obniżek płac z dniem 1 kwietnia;
- 2) stosowania wskaźnika drożyznianego, według zasad ustawy z dnia 9 października 1923 r.;
- 3) przeprowadzenia w trybie przyspieszonym i uproszczonym noweli do ustawy o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia, uwzględniającej zabezpieczenie pracowników państwowych.

Związki zwracają przytem uwagę czynników decydujących, że w obronie minimalnych swych postulatów i dla uniknięcia nieodpowiedzialnych wystąpień luźnych grup pracowniczych, doprowadzonych do ostateczności, pracownicy państwowi i samorządowi, zorganizowani w Związkach, przystąpią do akcji czynnej.

Delegacja bezrobotnych pracowników umysłowych Krakowa u tow. min. Ziemięckiego

Wczoraj delegacja bezrobotnych pracowników umysłowych w osobach tow. Statera i Bibulskiego, prowadzona przez tow. posła Stańczyka, przedłożyła min. Ziemięckiemu postulaty bezrobotnych pracowników umysłowych Krakowa. Postulaty maksymalne, zdążające do zmiany noweli o zabezpieczeniu pracowników umysłowych na wypadek bezrobocia przyrzekł min. Ziemięcki wziąć pod uwagę, natomiast co do postulatów, domagających się zwiększenia dotacji zasiłkowej dla m. Krakowa odniósł się minister bardzo przychylnie, zapewniając, że do najbliższej soboty zawiadomii krakowski Urząd Pośrednictwa Pracy o terminie wypłaty i wysokości zwiększonej dotacji. Ponadto będzie się starał, aby kuchnie dla bezrobotnych pracowników umysłowych w Krakowie oddać pod zarząd Związku Zawod. Pracowników Umysłowych.

Robotnicy popierajcie swoje pismo codzienne.

SERGIUSZ JESIENIN.

A Kusikowowi.

(W moskiewskiej szynkowni.

Tak, stanowczo. Dziś krzyżyk już na tem! Porzuciłem ojczyznę me pola. Już nie będą listowiem skrzydlatem nad mą głową wydzwaniać topole. Niska chata beże mnie się skuli, stary pies mój już dawno zdechł w budzie. Śnać Bóg sądził wśród Moskwy mi ulic kiedyś umrzeć wśród obcych tu ludzi. Jednak kocham to miasto na błotach, choć odczuwam nędzę jego starca. Drzemiąca Azja złota Spoczywa na kopuł tarczy. A gdy nocą księżycą głównia świat oświeca, jak... ach do licha! — wtedy ja do znajomej szynkowni uliczkami przekradam się cicho. W tej speluncie gwar, krzyk niesłychany, z bandytami ochlewam się wódką; całą noc do samego aż rana czytam wiersze swe prostytutki. Coraz silniej drży serce szalone i już język bezładnie się płacze. Jestem także jak i wy zgubiony, już się z wami nigdy nie rozłączę. Niska chata beże mnie się skuli stary pies mój już dawno zdechł w budzie.

Śnać Bóg sądził wśród Moskwy mi ulic wkrótce umrzeć wśród obcych tu ludzi. Znowu biją się, piją i płaczą przy rozlewnych skargach harmonji, przeklinają swą dolę tułaczą wspominają ojczyznę błonia. I ja także, spuściwszy wdół oczy, wciąż zalewam gorącym wzrokiem winem, by nie patrzeć w twarz losu, co tłoczy, by choć chwilę pomyśleć o innym. Ach, wesołe są dzisiaj ich głosy i spirytus się leje jak rzeka! Harmonista krocicaury, beznosy i o Woldze śpiewa i o Cze-ka. Coś się złego we wzroku ich świeci, buntem pienią się głośno okrzyki. Żal im młodych i głupich jak dzieci, tych, co za nic, ginęli bez liku. Żal im też, że październik surowy *) tak beczelnie ich dzisiaj oszukał, znów szalenstwem się pałają ich głowy, za cholewą znów noża dłoń szuka. Gdzież jesteście wy? Dal was zwabiła, czy promienie was nasze wciąż parzą? Harmonista wódką leczę kile, którą Kirgiz go w stepach obdarzył. Ale tacy nigdy nie zgina, niestrudzeni w chorobie i boju. Azjatycka kraino, Rosjo, Rosjo moja!... Różnij, harmonjo! Ach, nuda prawdziwa...

*) Rewolucja bolszewicka. (Przyp. Red.)

Palce mistrza talują wśród smutku. Pij ze mną, suko parszywa, pij wódkę. Wykochano ciebie i zmięto, ogryzku! Czemu patrzysz tak smętnie, czy chcesz po pysku?... Tyś powinna w ogrodzie, straszdyło, spędzać wrony. Zamęczyła mnie, zbrzydła z każdej strony. Różnij, harmonjo, różnij przedzi i przedzi! Pijże, dziewczko, do licha! Lepiej było tamtą wziąć w ręce — bardziej cicha. Ja — kobiety... nie tajemnica, już nie raz. Ale taką, jak ty — ulicznice, dopiero teraz. Jak boleśnie mi, przyjaciacie! wiem, wszystko daremnie. Ja sobie w teb nie strzele, idź precz ode mnie. Przystanę na życie tułaczce do waszej psiej sfory. Droga, przebac... ja płacę... przebac, bom chory... Śpiewaj, śpiewaj! Przekleła gitara! Palce w strunach się płaczą jak w matni. Ach, udusić się w czadzie tym zaraz, przyjaciółko ty moja ostatnia! Nie spowiadał na małe jej pięści i na jedwab jej włosów pachnących.

Ja szukałem w kobiecie tej szczęścia, a znalazłem zgubę niechcący. Nie wiedziałem, że miłość — zaraza, nie wiedziałem, że miłość to dzuma. Przymrużyła swe oczy — odrazu obłąkały miłosne mnie dumy. Śpiewaj, dziewczko, niech znowu poczuję, jak me młode siły się zerwą. Niechaj sobie innego całuje to przeżyte i piękne ścierwo. Ach, poczekaj, ja bluźnię — to boli! Ach, poczekaj, ja jej nie przeklinam. Daj, zaśpiewam o swojej ci doli na tej stronie basowej zaczynam. Prysa dni mych różowa fontanna, w sercu sokwę mam słów złocistych. Ja nie jedną ścisnęłam już pannę i szczypałem kobiety, ognisty. Tak! Jest gorzka prawda na ziemi, podpatrzyłem dziecięcem ją wzrokiem: liżą psy po kole! drżącą sukę, aż ocieknie sokiem. A więc pocóż ta zazdrość w mej duszy? Pocóż w sercu obawa, by nie paść? Nasze życie — to łóżko z poduszka. Nasze życie — to całus i w przepaść!... Śpiewaj, śpiewaj! Choć ręka zamiera i fatalnie na strunach brzmi finał... Tylko wiesz co?... Niech ich cholera... Ja nie umrę przynigdy, dziewczyno.

Przełożył Kaz. And. Jaworski.

Afera dostaw wojskowych Głabińskiego

Wczorajsze posiedzenie rozpoczęło się od zeznań dodatkowych oskarżonego komandora Sokołowski. Oskarżony główny nacisk w swej obronie kładzie na to, iż umowy z Głabińskim „nie zawierał na podstawie własnej woli, kierując się swymi poglądami, lecz był tylko wykonawcą woli swych przełożonych. Postępował ściśle z zarządzeniami poszczególnych władz, do których przedkładał wszystkie dokumenty niczego nie ukrywając. Odpowiedzialność według oskarżonego winna spoczywać nie tylko na nim, lecz również na dep. IX sprawiedliwości M. S. W., dep. III M. S. W., Min. Skarbu i korpusie kontrolerów.

Oskarżony oświadcza, że gen. Litwinowicz miał duże zastrzeżenia co do osoby Głabińskiego, który wydawał mu się mocno podejrzany, jednak oskarżony, który dzielił tę opinię, nie wątpił że „wpływowo osoby”, polecające Głabińskiego potrafią mu dopomóc do wywiązania się z podjętych zobowiązań.

Płk Denicki i inspektor przemysłowy M. S. W. wyjaśnia, iż myślą przewodnią X departamentu M. S. W. było dawanie obstałunków nie wielkim przedsiębiorstwom, lecz małym fabryczkom, a tym właśnie można wytłumaczyć danie obstałunku fabryce Głabińskiego.

Inżynier Jakubowski b. szef. dep. III M. S. W. zeznaje że, w sprawie Głabińskiego Sokołowski nigdy z nim nie mówił, zawsze natomiast konferował z nim Żyźniewski, Depart. X był wprowadzony w błąd co do stanu majątkowego Głabińskiego.

Płk Hilarski, szef dep. X M. S. W. daje dodatnią opinię o Sokołowskim, któremu ma tylko do zarzucenia brak rutyny handlowej i administracyjnej.

Zeznaje generał Litwinowicz który w połowie sierpnia 1924 r. objął po gen. Zagórskim X dep. M. S. W. O Sokołowskim daje dodatnią opinię. Z woli gen. Litwinowicza wydz. III mógł samodzielnie zawierać umowy, świadek wiedział, że Głabiński stara się o otrzymanie dostawy. Ponieważ nie zrobił na świadków wrażenia poważnego człowieka uprzedził Sokołowski, iż człowiek ten mu się nie podoba, na co Sokołowski wyjaśnił, że stawił referencje, które Głabiński posiada dostateczne Sokołowski wspominał, że Głabiński powołuje się na posła Głabińskiego, którego bilet wizytowy przedstawił. Gen. Litwinowicz uważa, że o ile „tak solidna jak poseł Głabiński” osobistość rekomenduje, to chyba można wierzyć. Sokołowski działał też pod wpływem listu z Prezydium Rady Ministrów, zawierającego oświadczenie, iż pewnym sfierem posełskimi należy na załatwienie pomysłu oferty Głabińskiego.

Dalej gen. Litwinowicz stwierdza, że fabryki miejsce od fabryki Głabińskiego wywiązują się wzorowo z obstałunków, gdyby „pieniądze rządowe dostały się do rąk ucziwego człowieka, przyniosłyby pożądany rezultat”. Gen. Litwinowicz ma wrażenie, że Głabiński jak nabrał szereg osób, nabrał zapewne i Bormana i Szwedego” również.

W tem miejscu obecny na sali świadek, inż. Rudziński, pracownik firmy „Borman i Szwede” zapewnia sąd, że p. Głabiński miał po wykonaniu zamówienia wypłacić firmie 126 tys. jednak do dziś dnia tego długu nie uiścił.

Adwokat Perzyński zadaje pytanie gen. Litwinowiczowi dotyczące związku samobójstwa podpułkownika Żyźniewskiego z aferą Głabińskiego, jednak przewodniczący pytanie to uchyła.

Inż. Kucharzewski, sprawujący nadzór nad fabryką „Borman i Szwede”, twierdzi, że z wyjątkiem fabryki Głabińskiego, wszystkie fabryki wywiązały się doskonale ze swych zadań. Świadek znał Staniszewskiego z Anglii i Francji a „najbardziej strony”, Staniszewski między innymi był z londyńskiej fabryki amunicji wyrzucony za łapownictwo.

W czasie konfrontacji Staniszewski zaprzeczył zeznaniem Kucharzewskiego, które ze swej strony podtrzymuje inż. Rudziński.

Wesołość wywołała konfrontacja p. Głabińskiego i Staniszewskiego, którzy wzajemnie świadczą sobie uprzejmości... wymyślając sobie wzajemnie od kłamców i łajdaków. I. K.

Posel Tabaczyński (N. D.)

Samobójstwo prof. Komarnickiego

Agencja kronikarska komunikuje:
Prof. Lucjusz Komarnicki, lat 41, kierownik gimnazjum 8-klasowego żeńskiego E. Strauch-Szezyngerowej, zamieszkały przy ul. Złotej 37 wraz z siostrą swą, Węgłowską, onegdaj wieczorem oświadczył Węgłowskiej, ażeby dnia tego zanocowała u drugiej siostry. Węgłowska zastosowała się do życzenia.

Wczoraj około godz. 10 rano, Węgłowska, posiadając klucze od mieszkania, chciała wejść, lecz nie mogła, ponieważ drzwi od wewnątrz były zamknięte na zasuwę. Gdy w południe W. przyszła poraz drugi i gdy na usilne dobijanie się, nikt drzwi nie otwierał, wówczas, przezuwając coś złego — wezwała ślusarza. Po wyważeniu drzwi, znaleziono Komarnickiego bez oznak życia, leżącego w kuchni, na łóżku siostry. W mieszkaniu czuć było silną woń gazu świetlnego, który wydzielał się przez odkręcone kurki w maszynie gazowej.

Lekarz Pogotowia stwierdził śmierć prof. Komarnickiego, wskutek zażycia niewiadomego proszku trującego, zatrucia się gazem świetlnym, oraz poderżnięcia mięśni na obu przedramionach nożykiem od maszyny do golenia.

Samobójca był formalnie rozwiedziony z żoną już od kilku lat; pozostawił 16-letniego syna, który przebywał bądź z matką, bądź z ojcem.

(Prof. L. Komarnicki znany był z prac naukowych, jako historyk literatury.)

Łańcuch prasowy.

W dn. 25 b. m. złożyli pieniądze w Administracji „Robotnika” na „Fundusz Prasowy” następujący towarzysze i proszą o wyznaczenie znowu nast. towarzyszy:

Tow. Jan Wolnik z Gójska zł. 5 — wyznaczając do złożenia takiej samej kwoty następujących tow. i ob. ob.: Świeckiego z Majewa, Brzóske Józefa z Gójska, Witkowskiego z Majewa, Kucińskiego Stanisława z Gójska, Kinaszównę Annę z Sierpca, Bogatkowską Józefę z Gójska, Klubińską Zenobję z Agnieszkowa, Szlachtera Gustawa z Ossówką, Zielińską Jadwigę z Sudrag.

WYROK w procesie o defraudacje w krakowsk. Izbie Kontr. Państwa

W ciągu blisko 2-tygodniowych rozpraw w procesie o defraudacje w krakowskiej Izbie Kontroli Państwa zeznawało wielu świadków, świadcząc przeważnie niekorzystnie o oskarżonych.

Prok. Sozański w wywodzie swoim wykazał, że wyniki, zarówno śledztwa, jak i rozprawy, dowiodły niezbitnie defraudacji, popełnionych przez obu oskarżonych. Biliński współdziałał z Łasińskim, ale wszystkie pieniądze wpłynęły do kieszeni Łasińskiego, który, jako prezes Izby, poniżył powagę urzędu i zajmowanego przez siebie stanowiska, oraz swymi machinacjami zdemoralizował swoich urzędników.

Przedstawiciel Najwyższej Izby Kontroli Państwa przyłączył się do postępowania karnego przeciwko obu oskarżonym.

Obronca osk. Bilińskiego, adw. Woźniakowski, zwrócił w swojej mowie uwagę na dziwną jednostronność i stronniczość jaką udzielała we wszystkich instancjach, rozpatrujących dotychczas tę sprawę — na korzyść osk. Łasińskiego. Jaskrawym dowodem tego było zawieszenie nad osk. Bilińskim aresztu śledczego, podczas gdy osk. Łasiński pozostał na wolności. Dr. Woźniakowski żądał przyjęcia, iż Biliński działał z polecenia i za namową swego przełożonego, bez własnej korzyści. Natomiast obrońca Łasińskiego całą winę za nadużycia przypisuje Bilińskiemu, powołując się na chorobowy stan osk. Łasińskiego, stwierdzony przez znawców.

W rezultacie, jak nam komunikują telefonicznie, wczoraj o godz. 1,30 po poł. zapadł następujący wyrok:

Trybunał uznaje obu oskarżonych winnymi zbrodni sprzeniewierzenia z § 181 U. K., a mianowicie b. prezesa Izby Łasińskiego winnym zbrodni sprzeniewierzenia kwoty 1354 zł. 7 gr., zaś b. rachmistrza Izby Bilińskiego 3456 zł. 58 gr.

Za czyny te Trybunał wymierzył Łasińskiemu karę 6 miesięcy zwykłego więzienia; Bilińskiemu zaś 1 rok ciężkiego więzienia, z twardym łozem co miesiąc z zaliczeniem 3 miesięcy aresztu śledczego. (Ustawowo kara wynosi za zbrodnię sprzeniewierzenia w urzędzie 5 do 10 lat więzienia). W motywach wyroku podkreślono, że odnośnie do Łasińskiego, przyjęto jako okoliczności łagodzące niemaganne dotychczas życie i ogólne schorzenie psychiczne, odnośnie zaś do Bilińskiego również niemaganne życie i przyznanie się do winy.

Obroncy zastrzegli sobie 3 dni czasu do namysłu. Obaj skazani pozostają na wolnej stopie aż do uprawomocnienia się wyroku.

Książki nadestane

Lucjusz Komarnicki. Teatr szkolny. Ogólne założenia z praktyki teatru szkolnego. Teoria teatru szkolnego. Nakładem Gebethnera i Wolfa.

Artur Oppman (Or - Ot). Poezje Tom I. Stare Miasto. Wydanie zupełne. Nakładem Gebethnera i Wolfa.

Rozwiązanie Rad Miejskich w Kutnie i Chorzelach

Rada miejska m. Kutna na ostatnim posiedzeniu powzięła uchwałę o rozwiązaniu się, wobec czego wojewoda warszawski skłonny jest radę miejską m. Kutna rozwiązać i zarządzić nowe wybory. Powodem powzięcia omawianej uchwały jest zdekompetywanie Rady.

25 marca wojewoda warszawski zarządził rozwiązanie rady miejskiej — m. Chorzele (pow. Przasnyski) i wyznaczył wybory na dzień 2 maja r. b. Powodem rozwiązania Rady jest bezczynność członków, niedbała gospodarka i brak nadzoru ze strony komisji rewizyjnej. (—).

Nadużycia w Wojskowym Instytucie geograficznym

ARESztOWANO JUŻ 4 OfICERÓw.

Korpus Kontrolerów, po zestawieniu materiałów śledztwa w sprawie nadużyć w Wojskowym Instytucie Geograficznym, w związku z drukowaniem map na fałszywym papierze przekazał sprawę prokuraturze wojskowej. Z ramienia okręgowego sądu wojskowego sprawę objął prokurator mjr. Rumiński.

Z polecenia mjr. Rumińskiego wczoraj w nocy aresztowano w związku z sprawą t. zw. papieru włoskiego, dwu pracujących w Instytucie oficerów rezerwy: kap. rez. Tarkowskiego Stanisława i por. rez. Sereckiego Wacława.

Łącznie tedy z poprzednio aresztowanymi: mjr. Omieckim i por. Thanem, dotychczas aresztowano czterech oficerów.

Z gospodarki w D. O. K. II Lublin

Z powodu skonstatowanego w kasie R. Z. Z. braku 17,500 zł. aresztowano znanego tutaj sportowca, byłego płatnika R. Z. Z. por. Kopanickiego. Na powyższą kwotę złożyli się płatnicy więzienia wojsk. por. Podgórski t. zw. „lewym kwitem” na 6000 zł., płatnik komp. sztab. por. Dybicki pożyczką z kasy 8,000 zł. i płatnik Dyonu Zand. Wojsk. kpt. Alandyk pożyczką 3500 zł.

Aresztowany oświadcza, iż wypożyczył te pieniądze „rozmaitym osobom na wysokich stanowiskach” (a gdyby się tak okazało, że dostawcom wojskowym? Przyp. Red.).

HRUBIEszÓw.

W 2 płk. S. K. winni nadużyć na szkodę Skarbu Państwa w latach 1924 i 1925 po dzień dzisiejszy czekają na wymierzenie im kary, a stosunki w pułku na samąć, bo z wyjątkiem dziedziny gospodarczej, która znakomicie dzięki nowemu kwaternistrzowi się poprawiła, wszystko pozostało „jak z dawnych lat”. Tymczasem stosunki te stały się przyczyną zamachu samobójczego plut. żand. Edmunda Gryna. Znaleziono w jego kufenku pamiętniki oraz protokoły, spisany z nim przez dow. plut. żand. wojsk. są dokumentami wstrząsającymi. Mówią one o ustawicznych szykanach, omdleniach przy pracy z głodu, próbach prowokacji ze strony przełożonych etc. Znekany tem wszystkim podoficer widząc, iż tylko huk wystrzału może wzruszyć sumienia, udał się do Kancelarii Dow. 17 Bryg. Kaw. i zwracając się do obecnego tam pisarza, odezwał się: „proszę powiedzieć płk. B., że plut. Gryn posiada więcej honoru od niego”, poczem wystrzałem z rewolweru w serce usiłował przeciąć pasmo swych cierpień.

Wniosek pos. tow. Libermanna w sprawie trybu postępowania w wypadku oskarżenia posła o korupcję.

Pomiędzy rozdziałem VII i rozdziałem VIII regulaminu należy umieścić nowy Rozdział VIIa, zatytułowany: „Postępowanie w wypadku oskarżenia posła o korupcję (artykuł 90).

Artykuł 90.

Jeśli przeciw posłowi podniesiono w Sejmie lub publicznie poza Sejmem zarzut, iż nadużywa mandatu poselskiego pośrednio lub bezpośrednio dla przysporzenia sobie lub swojej rodzinie korzyści materialnych od Państwa, lub że naruszył przepis art. 22-go Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, winien Marszałek skoro tylko o tem otrzyma wiadomość skierować sprawę do rozpatrzenia przez Komisję Regulaminową.

Marszałek winien to uczynić również w tym wypadku, gdy conajmniej 20 posłów w piśmie umotywowanem i zaopatrzonem faktami tego zażąda.

Artykuł 91.

Komisja Regulaminowa winna sprawę rozpatrzyć w przeciągu jednego miesiąca od otrzymania polecenia Marszałka. Gdyby, ze względu na wyjątkowe okoliczności, zachodziła konieczność przedłużenia tego terminu, winien przewodniczący Komisji zwrócić się do Sejmu.

W razie zaniedbania terminu przez Komisję, Marszałek postawi sprawę na porządku dziennym Sejmu i wyznaczy referenta.

Artykuł 92.

Komisja Regulaminowa winna niezwłocznie przeprowadzić potrzebne dochodzenie,

przesłuchując oskarżonego posła, ewentualnie świadków i rzeczoznawców, a w razie potrzeby zasięga opinii Najw. Izby Kontroli, której delegatowi przysługuje prawo brania udziału w posiedzeniach Komisji.

Jeśli sprawę wdrożono na żądanie najmniej dwudziestu posłów, przysługuje tymże prawo wyboru rzeczownika oskarżenia z pomiędzy posłów, nieinteresowanych w sprawie. Rzeczownik oskarżenia bierze udział w posiedzeniach Komisji z prawem głosu i przedstawiania wniosków, a w razie rozstrzygnięcia sprawy na plenarnem posiedzeniu Sejmu ma prawo zabierania głosu bezpośrednio po referencie oraz po zakończeniu dyskusji przed referentem.

Artykuł 93.

Jeśli po przeprowadzeniu dochodzeń Komisja Regulaminowa dojdzie do przekonania, że zarzuty podniesione przeciw posłowi są nieuzasadnione, winna swoją uchwałę podać do wiadomości Marszałka, który ją następnie podaje do wiadomości Sejmu.

Jeśli jednak podniesione zarzuty zostały w toku dochodzeń potwierdzone, Komisja winna o tem przedłożyć sprawozdanie Sejmowi. Sejm w takim razie rozstrzyga większością głosów, czy zarzut korupcji względnie nadużycia mandatu w celach korupcji jest uzasadniony. Podobnie rozstrzyga Sejm w razie oskarżenia o naruszenie artykułu 22-go Konstytucji. W tym ostatnim wypadku zarówno Komisja, jak Sejm orzekają w razie potwierdzenia podniesionych zarzutów utratę mandatu poselskiego. W innych wypadkach wyrażają oczekiwanie, iż oskarżony poseł, jako niegodny, zrzeknie się mandatu poselskiego.

Jeśli dochodzenia dostarczyły dostatecznej podstawy do posądzenia posła o popełnienie czynu karygodnego, uchwała Komisji i Sejmu może zawierać wezwanie do Rządu o wdrożenie postępowania karno-sądowego oraz zezwolenie w myśl art. 21 Konstytucji ku temu potrzebne.

Artykuł 94.

Dla strzeżenia godności i powagi Sejmu może Marszałek z początkiem każdego roku na okres nie dłuższy jak rok ustalić stałego rzeczownika oskarżenia z pomiędzy posłów. Postanowienie swoje Marszałek ogłasza na pełnym posiedzeniu Sejmu. W tym wypadku wszystkie prawa i obowiązki Marszałka, w tym rozdziale wyszczególnione, przechodzą na rzeczownika oskarżenia. Ma on prawo głosu i przedstawiania wniosków na posiedzeniach Komisji Regulaminowej oraz Sejmu. Z przewodniczącym Komisji może się komunikować również pisemnie.

Po pierwszym zdaniu art. 71 Regulaminu należy umieścić następujące zdanie: „Wyjątek stanowi Komisja Regulaminowa, której skład (członkowie oraz stali zastępcy) winien być podany do zatwierdzającej wiadomości Sejmu; w tym składzie żadna zmiana bez zgody Sejmu nie może być dokonana”.

Nowa umowa w tramwajach

Magistrat zatwierdził na ostatnim posiedzeniu projekt nowej umowy z pracownikami tramwajowymi, uzgodniony przez dyrektora tramwajów z przedstawicielami trzech związków zawodowych. Podpisanie umowy nastąpi przypuszczalnie w sobotę. Nowa umowa jest bezterminowa; obydwie strony obowiązują trzymiesięczne wywołanie. Umowa ta oparta jest na dotychczasowych warunkach i wprowadza niektóre zmiany w dotychczasowych lekarskich, odzieżowych etc. świadczeniach na rzecz pracowników.

Straszną katastrofą okrętowa

80 OSÓB ZABITYCH.
Rio de Janeiro, 25 marca. (PAT.). Na skutek wybuchu na pokładzie parowca „Paes de Carvalho” zabitych zostało 80 podróżnych. Kapitan i jego pomocnik również ponieśli śmierć. Statek zatonął. 78 pasażerów i kilku członków załogi zdołano uratować.

Posel Kwiatkowski (Ch. D.)

CURIOSA.

UCZYŁ PIOTR MARCINA...

Agencja dziennikarska nadesłała nam następujący komunikat ze sfer magistrackich: Z chwila, gdy Praga Czeska stała się miastem stołecznym, wzrosły i stale powiększają się różne zobowiązania, obciążające praską radę miejską nierównomiernie do siły płatniczej ludności. Z tej racji prezydent m. Pragi, dr Baxa, zamierzając wystąpić do Rządu o subwencję, zwrócił się do prezydenta m. st. Warszawy, inż. Wład. Jabłońskiego, z prośbą o udzielenie mu rad i wskazówek w tej sprawie.

No, patrzcie! p. inż. Wład. Jabłońskiego cudzoziemcy pytają o „rady i wskazówki... Można pęknać ze śmiechu..."

KRONIKA PARLAMENTARNA.

Z KOMISJI BUDŻETOWEJ.

Sejmowa komisja budżetowa przyjęła w drugim czytaniu budżet Prezydium Rady Ministrów, zreferowany przez pos. Żółtowskiego (Ch. N.) W wydatkach rzeczowych przeprowadzono redukcję o blisko 46 tys. zł. Prócz tego postanowiono skrócić 4 etaty urzędnicze. Sprawę funduszu dyspozycyjnego odroczonego do 3 czytania. Następnie komisja przyjęła bez zmian budżety przedsiębiorstw podlegających prezydium, jak PAT, drukarnie państwowe i Monitor Polski. Przyjęto również bez zmian budżet Najwyższego Trybunału Administracyjnego. W dyskusji przy drukarniach państwowych wyrażono jednomyślną opinię, iż należy znieść małe drukarnie państwowe na prowincji, źle rentujące, a natomiast rozbudować drukarnię państwową w Warszawie, do której byliby włączone wszystkie drukarnie przy poszczególnych ministerstwach z wyjątkiem drukarni wojskowej.

PORZĄDEK DZIENNY

dzisiejszego posiedzenia Sejmu o godz. 4 po poł.

1. Ustne sprawozdanie Kom. Wojsk. o projekcie ustawy o poborze rekruta w 1926 r. Ref. pos. Maczyński.
2. Sprawozdanie Kom. Prawniczej o poprawkach, zaproponowanych przez Senat do przyjętego przez Sejm projektu ustawy w przedmiocie wstrzymania eksmisji dzielnawców gruntów, zajętych pod budynki i położonych w obrębie miast, miasteczek, wsi i osad na obszarze okręgów sądów apelacyjnych w Warszawie, Lublinie i Wilnie. Ref. pos. Lypacewicz.
3. Sprawozdanie Kom. Komun. o wniosku pos. tow. Pławskiego i tow. w sprawie zamierzonej sprzedaży państwowej wytwórni aparatów telegraficznych i telefonicznych w Warszawie. Refer. pos. Gerlicz.
4. Trzecie czytanie projektu ustawy o sędziach i prokuratorach. Ref. pos. Chelmoński.
5. Sprawozdanie Kom. Wojskowej o wniosku posła tow. Paczka i tow. w sprawie powołania specjalnej komisji dla badania wytwórni wojskowych. Ref. pos. Kościalkowski.
6. Trzecie czytanie projektu ustawy o medalu pamiątkowym za wojny o utrwalenie niepodległości i zabezpieczenie granic Ojczyzny. Ref. pos. Sieciński.

KRONIKA POLITYCZNA.

O PRZYSPIESZENIE OBRAD NAD WNIOSEM P. P. S. W SPRAWIE PRZEPROWADZENIA ANKIETY W PRZEMYSLE.

Tow. Zaremba, referent wniosku Z. P. P. S. w sprawie przeprowadzenia ankiety w przemyśle, interwenjował u pos. Wierzbickiego, przewodniczącego sejmowej komisji przemysłowo-handlowej, w sprawie przyspieszenia rozpoczęcia obrad na tym wnioskiem.

Pos. Wierzbicki zapewnił tow. Zarembę, że wniosek w sprawie przeprowadzenia ankiety w przemyśle wejdzie pod obrady komisji na pierwszym posiedzeniu, zaraz po świętach.

RADA MINISTRÓW.

(PAT.). Rada Ministrów na posiedzeniu w dn. 25 b. m. uchwaliła: projekt noweli do ustawy o zaopatrzeniu weteranów powstań narodowych i wdów po nich; wniosek Ministra Spraw Zagr. w sprawie zatwierdzenia protokołu co do otwarcia dróg celnych i innych przejść przez polsko-niemiecką granicę; wniosek Ministra Robót Publ. w przedmiocie uzupełnienia uchwały Rady Ministrów w sprawie zarządu gmachów reprezentacyjnych oraz projekt zarządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej w sprawie wywłaszczenia gruntów na rzecz rozszerzenia rzymsko-katolickiego cmentarza grzebalnego w Siedlcach.

MIANOWANIE W P. K. O.

Naczelnikiem wydziału kredytowego w PKO. został mianowany p. Stanisław Szymański, b. poseł na Sejm Ustawodawczy.

ZJAZD PREZESÓW

OKR. URZĘDÓW ZIEMSKICH.

W Min. Reform Rolnych rozpoczęły się w dn. 22 b. m. obrady zjazdu Prezesów Okręgowych Urzędów Ziemskich. Po zagajeniu obrad przez Kierownika Ministerjum, p. Radwana i przemówieniach wstępnych Dyrektorów Departamentów: p. Kasinińskiego i p. Dzieciołowskiego, wysłuchano szeregu referatów.

POLSKO - CZESKIE ROKOWANIA LÓTNICZE.

Celem ukończenia rokowań lotniczych polsko-czechosłowackich i podpisania konwencji, dnia

29 b. m. rozpoczną się dalsze rokowania w Pradze.

W skład delegacji polskiej wchodzi: p. Dyr. Moskwa, jako pełnomocnik Rządu oraz pp. Łaciński z M. S. Z., Adamkiewicz z Min. Kolei i Wygard, dyr. Aero - Loyds jako ekspert.

NOWY POSEŁ FINLANDJI.

Wczoraj o godz. 9.20 pociągiem z Paryża przybył do Warszawy poseł Finlandji p. Procope, wi-

tany na dworcze przez przedstawicieli M. S. Z., jak również przez charge d'Affaires Finlandji p. Ernsta.

KOMISJA TRAKTATOWA.

We wtorek, dnia 30 marca odbędzie się w Min. Przemysłu i Handlu posiedzenie Komisji Traktatowej. Na porządku dziennym znajduje się sprawa traktatu handlowego z Niemcami.

OBRADY SEJMU.

Sesja druga.

Posiedzenie 279

Wczoraj zakończyła się debata nad sprawozdaniem Komisji, która pod przewodnictwem posła Thugutta badała więzienia. Ciekawą jest rzeczą, że głosami prawnicy i Piasta obalono szereg rezolucji, za którymi przedstawiciele tych stronnictw oświadczyli się w Komisji! Dobry jest także p. Prystupa ze swoją botokudzko-bolszewicką etyką: pan ten podpisał sprawozdanie Komisji, ale w Sejmie wystąpił przeciwko niemu i zachwalał... wolność bolszewicką. Dobrą odprawę dał wczoraj tow. Piotrowski, którego trafnie wymierzone ci osy panowie komunisci kwitowali bolesnym wrzaskiem.

Sejm przyjął poprawki Senatu, pogarszające ustawę o możliwości spłacania podatków bezpośrednich węglem lub zbożem. Ciekawa rzecz, że referent tej ustawy, ks. Kaczyński, który w swoim czasie zabrał z sobą projekt ustawy i wyjechał z nim, a skutkiem tego odwołł obrady — wczoraj świecił nieobecnością jako referent!

Ustawę tę jawnie sabotowano, a p. min. Zdziechowski nawet palcem nie kiwnął, aby ją przyspieszyć. Należy tu przypomnieć, że P. P. S. prawie 4 miesiące temu wystąpiła w Rządzie z inicjatywą w tej sprawie i skłoniła koalicję do zgody na projekt. Oczywiście — w interesie Skarbu — konieczne było szybkie uchwalenie ustawy. Tymczasem uchwalono projekt — poruszony — dopiero po 4-ch miesiącach. Tak lo stronnictwa burżuazyjne spełniają swoje zobowiązania i tak dbają o zasilenie Skarbu!

Marszałek oznajmia, iż wpłynął wniosek pos. Kozłowski (Z. L. N.) zamknięcia dyskusji.

Przeciwko temu wnioskowi przemawiał pos. Sanojca (Str. Chł.).

Większością głosów uchwalono dyskusję przerwać.

Jeszcze raz zabrał głos referent, pos. Thugutt, który prostował wywody pos. Prystupy (komun.), przyczem podnosi, iż poseł ten narówni z innymi podpisał sprawozdanie Komisji, a obecnie zgłasza zastrzeżenia. (P. Prystupa: Podpisałem sprawozdanie, bo bałem się, aby i tego nie sfalszowano).

Marszałek. Nie pociągaj Pana do odpowiedzialności dyscyplinarnej za to wyrażenie, bo sądzę, że zajmie wobec tego stanowisko p. Thugutt, jako prezes Komisji.

Pos. Thugutt. Może być, że dla p. Prystupy, jako członka partii komunistycznej, podpisywanie sprawozdania Komisji było niewygodne, więc gdybym ja był komunistą, tobym nie podpisał. W wypalaniu wad naszego ustroju pójdę z p. Prystupą tak daleko, jak tylko można, ale nie prowadził do tego droga przez kłamstwo.

Przystapiono do głosowania. Przyjęto rezolucje Komisji prócz oznaczonych liczbami 8, 11, 14, 15, 17 i 19, mianowicie: odrzucono 135 głosami przeciw 124 wniosek zniesienia więzienia Świętokrzyskiego, następnie odrzucono wniosek pociągnięcia do odpowiedzialności prokuratora i podprokuratora we Włocławku w związku z zajściami na wiosnę 1924 r.; wniosek ustawowego uwzględnienia praw więźniów politycznych; wniosek niestawiania przeszkód tworzeniu patronatów nad wszelkimi kategorjami więźniów; wniosek ukarania winnych znanych faktów w policji lwowskiej (p. 17); wreszcie wniosek zezwolenia więźniom na otrzymywanie wszystkich legalnie wychodzących czasopism i wydawnictw. W ten sposób odrzucono wszystkie rezolucje, co do których były sprzeciwy postów Zwierzyńskiego i ks. Wyrębowskiego. Wniosek zaprzestania tranzlokacji więźniów politycznych z więzień, gdzie są ulgi dla politycznych do więzień, gdzie ulgi niema odrzucono w imiennym głosowaniu 143 gł. przeciwko 122.

Resztę rezolucji przyjęto, wprowadzając tylko do p. 7b poprawkę pos. ks. Wyrębowskiego, aby podnieść uposażenie nietylko lekarzy więziennych, ale i — kapelanów...

PRZEMÓWIENIE POS. TOW. PIOTROWSKIEGO.

W dalszej rozprawie nad sprawozdaniem Komisji o stanie więziennictwa pierwszy przemawiał pos. tow. Zygmunt Piotrowski.

Sprawozdanie Komisji stwierdza, że w Polsce niema systemu tortur, lecz jednocześnie stwierdza, że stan więzień nie zadawała całkowicie. Powołując się na opinie cudzoziemskich delegacji niczego nie dowodził, gdyż opinie te nie są miarodajne. Przed wizytacją takich delegacji zarząd więzień przygotowuje się odpowiednio i wszystko jest w porządku. Dzieje się to zresztą również nietylko w Polsce, ale i w Rosji, i dlatego pochlebne zdania niektórych członków Sejmu o zwiedzonych przez nich więzieniach rosyjskich bynajmniej nie przekonywają. Opinij swych nie można opierać na zdaniu przygodnej delegacji, bo to nie jest żaden probierz.

W r. ub. budżet więziennictwa w Polsce wyniósł 22,614,306 zł., na rok bieżący prelimitowano o 2 milj. mniej, a liczba uwięzionych wynosi około 33,000. Są te cyfry zastana-

wiające. Komisja wykazuje pozatem w niektórych więzieniach brak powietrza, brud, zły pokarm, niedostatek opału, i przetrzymywanie więźniów w aresztach prewencyjnych. Zbadawszy więzienie we Włocławku, Komisja domaga się pociągnięcia do odpowiedzialności prokuratora i podprokuratora sądu okręgowego w tem mieście. Zatrzymuję się nad tem dlatego, że w 1924 r. wniosłem w tej sprawie interpelację, ponieważ przetrzymano kilkunastoletnich chłopców i dziewczęta 14 miesięcy w więzieniu prewencyjnym, a gdy mimo obietnicy nie wręczono im aktu oskarżenia i zaczęli demonstrować, wkroczyła policja i ciężko ich pobiła. Ówczesny Min. Wyganowski odpowiedział na interpelację, że nie znalazł powodu do wystąpienia przeciw prokuratorowi, a jednocześnie z odpowiedzi wynika, że oparł ją na referacie tego, przeciw komu interpelacja była skierowana! Obecny zaś Min., godząc się na meritum odpowiedzi p. Wyganowskiego zaznacza jednocześnie, że jeden z tych urzędników został przeniesiony na miejsce nie kierownicze, a drugi nie awansował. Ów prokurator włocławski p. Popławski wyniósł z Bolszewji, gdzie był więziony, pewne sadystryczne naleciałości, które wyladują obecnie na podsądnych. Zachowanie jego jest niedopuszczalne i w imię praworządności musimy żądać usunięcia go i innego wogóle traktowania tych wypadków.

O więzieniach policyjnych mówiono tu już dużo. Ja przedstawiłem swego czasu dowody o innych faktach we Włocławku, ale gdzieś to utknęło. Tu w stolicy trzeciego marca podprokurator Switalski na rozprawie powiedział, że gdyby plutonowy Art uził różgi, to byłoby to zupełnie normalne, zwłaszcza, jeżeli ma się do czynienia z ludnością żydowską. Nie słyszałem, żeby ów prokurator był za to pociągnięty do odpowiedzialności.

Co do więźniów politycznych my, socjaliści, lepiej, niż ktokolwiek rozumiemy, że trzeba inaczej ich traktować, niż zwykłych zbrodniarzy. Pan Zwierzyński mówił wczoraj, że dawni przestępcy polityczni, z r. 1905, to byli ideowcy, którzy walczyli o Polskę. Przyjmujemy to oświadczenie chociaż w o-wym okresie narodowi demokraci nazywali o-wych bojowców bandytami i zbrodniarzami. I dziś człowiek, który z pobudek ideowych dąży do obalenia ustroju, nie można uważać za zbrodniarza i odmawiać mu nietylko względów ludzkich, lecz nawet zastosowania sprawiedliwości. Nietylko zresztą komunisci, ale i monarchisci nasi dążą do obalenia ustroju politycznego.

Wczoraj p. Prystupa, członek Komisji sejmowej, który podpisał jej sprawozdanie, miał tę odwagę, że w mowie przeszło godzinnej apelował do świata, ażeby zająć się białym terorem w Polsce. Apelował do drugiej Międzynarodówki i zakończył obelgami pod adresem P. P. S. Powiedział, że sprawozdanie Komisji stara się wybielić burżuazję polską, czem wymierzył sam sobie policzek, gdyż i on współdziałał w złożeniu tego sprawozdania. Jest to robota komedjanta, robiona na eksport. My socjaliści, jesteśmy nieustraszeni w zwalczaniu wszelkich objawów prowokacji. (Wrzawa). Posłowie Ballin i Wójcicki zwracali się do nas, abyśmy ich wzięli w obronę przed prowokacją. Staramy się oczyścić atmosferę w Polsce, robimy to jako obywatele demokratycznej republiki i jako socjaliści. Ale pamiętamy też, że w Rosji sowieckiej setki tysięcy ludzi męczonych jest w więzieniach. (P. Paweł Wasyczuk: Ilu niepodległościowców ukraińskich siedzi w więzieniach polskich? — Marszałek przywołuje p. Wasyczuka do porządku). Rosja sowiecka, to jedna straszna Gehenna. (Wrzawa na ławach komunistów). Krzykiem nie zagłuszyście tych jęków, które się wydobywają z więzień sowieckich przeciw czerwonemu terrorowi (Okłaski na prawicy i w centrum). Panie Warszawski, jeżeli komu, to Panu nie wolno w ten sposób występować (Wrzawa, Marszałek dwukrotnie przywołuje do porządku p. Ballina). Pan ma ołbrzymi wpływ w Kominternie w Moskwie, a toleruje Pan te stosunki w Moskwie, których ofiara padają najbliżsi towarzysze rosyjscy. (Prystupa. Ani jeden więzień polityczny... Marszałek: Panie Prystupa, pan nie jest upoważniony do składania tu oświadczeń w imieniu Rosji sowieckiej). Przecież w Rosji nie rządzi burżuazja, a jednak nadal morduje się tam socjaliści w różny okrutny, a szczególnie w Rosji sowieckiej politykę gwałtu i teroru. Ostatnie wiadomości (Wielka wrzawa, Marszałek: Kiedy szereg mówców przemawiało tu niesłyszanie krytycznie o stosunkach w więzieniach polskich, nie było takiego wzburzenia, jak teraz. P. Erdman: Ziło rosyjskie się odzywa). Ostatnie wiadomości donoszą, że w Tobolsku... (P. Prystupa: W Białymstoku bunt 300 politycznych, Marszałek: Przywołuję p. Prystupę do porządku). W Tobolsku mieniszewik Kuczyn został administracyjnie

skazany na 10 lat za należenie do Socjalnej Demokracji. Jest tam teraz system, że kary administracyjne 5 i 10 letnie automatycznie przedłuża się na drugie 5 lub 10 lat. To rzeczy straszne. I Panowie mają czelność oburzać się na stosunki polskie. Czteryżajki, więźnia w Gruzji, setki tysięcy zamordowanych i skatowanych wołają do świata całego.

Mówię nie na to, ażeby osłabić wrażenie sprawozdania Komisji. Oświadczam głośno, że w Polsce więziennictwo jeszcze bardzo jest dalekie od stanu godnego XX stulecia, ale w Polsce my socjaliści nie stanowimy jeszcze większości i nie możemy brać odpowiedzialności za to, co się dzieje. Ale w tym kraju, gdzie bolszewicy są gospodarzami, pełna odpowiedzialność spada na nich. Czy Panowie sobie wyobrażają, że tam siedzą w więzieniach burżuje? Tam siedzą robotnicy, którzy nie chcieli się zgodzić na dyktaturę sowiecką. Panowie Prystupa i Warszawski, krytykujecie i potępiacie stosunki polskie, ale bliżsi jesteście stosunków rosyjskich, naprawcie tam te katusze, stosowane wobec robotników gruzyńskich, rosyjskich, polskich.

Sprawozdanie Komisji jest faktem doniosłym, ale jest to dopiero pierwszy krok na drodze do uzdrowienia naszych stosunków więziennych.

Ustawę o poborze rekruta odroczone do następnego posiedzenia.

Następnie Sejm przyjął bez referatu, wobec nieobecności referenta ks. Kaczyńskiego, wszystkie poprawki Senatowi do ustawy o pobieraniu podatków w naturze, węglem i zbożem.

Wreszcie uchwalono kilka drobnych ustaw, m. in. o nowym „medalu pamiątkowym za wojny o utrwalenie niepodległości”.

Następne posiedzenie dziś o godz. 4 popoł.

Koniec sporu Centrali bratnich pomocy z Kołem Medyków

Pod przewodnictwem rektora U. W., prof. Pienkowskiego, odbyło się posiedzenie sądu arbitrażowego, którego zadaniem było rozpatrzenie sprawy zatargu między Centr Akad. Brań. Pom. a Kołem Medyków U. W., o prawo administrowania drugim domem na kolonii akademickiej przy ul. Grójeckiej. Spór między temi dwiema organizacjami powstał na zasadzie umowy, sporządzonej w wiosnę 1923 r. Obecnie sąd arbitrażowy, po wysłuchaniu obu stron, postanowił, że zarząd i administracja domem pozostają narazie w rękach C. A. B. P., medycy natomiast mają prawo umieścić w domu 9 procent swych członków, co stanowi 71 studentów.

Pomieważ i tak liczba medyków, którzy zamieszkażą nowowzbudowany dom, jest znacznie większa, narazie nie są przewidziane żadne zmiany. Z chwilą wybudowania nowych gmachów, liczba medyków, którzy mają prawo mieszkać w tym domu, się zwiększy. Po wybudowaniu zaś całej kolonii akademickiej, zarząd domem obejmuje Koło Medyków. Wyrok ten, kompromisowy, zadowolił obie strony.

Z Rady Miejskiej.

DEBATY BUDŻETOWE. PODWYŻSZENIE CENY WODY.

Posiedzenie wczorajsze, ostatnie przed feriami wielkanocnymi, poświęcone zostało debatom budżetowym.

Przyjęto budżet tramwajów miejskich, wydziału administrowania majątkiem miejskim, wydziału podatkowo-finansowego oraz budżet przedsiębiorstwa wodociągów i kanalizacji. Nad tym ostatnim budżetem wywiązała się dłuższa dyskusja, w której ostrej krytyce poddał gospodarke przedsiębiorstwa radny referent komisji finansowo-budżetowej, Kerner. Zarzuty bez powodzenia usiłował prostować wiceprezydent Rotterdam; poczem Rada przyjęła cały szereg wniosków zmierzających do sanacji stosunków w przedsiębiorstwie.

W dalszym ciągu przeszła Rada do omówienia sprawy podwyższenia ceny wody z 21 groszy do 25 groszy za metr sześcienny. Przeciwko podwyżce wypowiedział się radny Kerner, który, wychodząc z założenia, iż przedsiębiorstwo zaniedbało cały szereg źródeł dochodowych, podwyższenie ceny wody uważa za zupełnie niesprawiedliwe.

Tow. Szczypiński wypowiedział się za podwyżką, wobec tego, że przeznaczona ma być całkowicie na fundusz zatrudnienia bezrobotnych, zagadnienie zaś bezrobotnych jest dzisiaj najbardziej palące.

Po przemówieniach całego szeregu radnych przyjęto wniosek w sprawie podwyższenia ceny wody z przeznaczaniem całkowitego funduszu, uzyskanego z podwyżki na zatrudnienie bezrobotnych.

Referowany przez tow. Tomaszewskiego wniosek w sprawie przymusowego remontu zniszczonych domów Rada przekazała Komisji finansowo-budżetowej.

Walki zapaśnicze w Cyrku.

W pierwszej parze mistrz świata Götmeier pokonał przednim pasem Willinga w 5 minut.

W następnej parze Szwajcar Grüneiren pokonał Bawarczyka Tresslera w 15 minut.

Wreszcie w ostatniej parze spotkali się w walce decydującej mistrz świata Garkowienko z Karsem, który mimo swej przewagi fizycznej uległ polskiemu zapaśnikowi.

Dziś decydujące spotkanie Wildman — Pi-necki.

O naprawę finansów we Francji

Paryż, 25 marca (PAT.). Izba deputowanych przyjęła 415 głosami przeciwko 128 całość budżetu dochodów. Grupa socjalistyczna Izby postanowiła zwalczać projekty finansowe rządu.

Paryż, 25 marca (PAT.). „Excelsior” i „Petit Parisien”, podając pogłoski o dymisji Malvy'ego, stwierdzają, że tego rodzaju ewentualność jest nieprawdopodobna, a mogłaby zajść jedynie w tym wypadku, gdyby stan zdrowia nie pozwalał Malvy'emu spełniać swych funkcji.

W sprawie przyjęcia, jakie przygotowuje się w Izbie dla projektu Pereta, „Ma-

tin” pisze, iż nad Izba unosi się nie pomruk walki, lecz raczej powiew skłonności pojednawczych.

Minister Peret oświadczył przedstawicielowi „Echo de Paris”, iż zauważył w Izbie pewne odprężenie. Tenże dziennik zaznacza, że potwierdza się pogłoska, jakoby Herriot gotów był objąć ster władzy w razie upadku gabinetu.

Według „Petit Parisien” wśród rad-kałów społecznych panuje rozbieżność po-glądów na sprawę podwyższenia podatku od obrotu.

Zamach stanu w Chinach

Pekin, 25 marca (PAT.). General Czag-Kai-Szek oraz kilka innych wybit-nych osobistości chińskich dokonano w Kan-tonie zamachu stanu. Komunisty chiński i rosyjscy w tym mieście zostali uwięzieni.

Wielu rosyjan zabito, Czag Kai Szek zna-ny jest pod nazwą „czerwonego generała”. Odłączył się on ostatnio od partii komun-istycznej i podobno postanowił wydaląc z Kantonu wszystkich rosyjan i komunistów.

O wywłaszczenie rodzin byłych panujących w Niemczech

Berlin, 25 marca (PAT.). Obliczanie list przygotowanych do plebiscytu w sprawie wywłaszczenia rodzin b. panują-cych zostało zakończone. Ogółem zapisało się na listy 12.512.148 osób, czyli 32% o-gólnej liczby wyborców. Największą ilość osób zapisała się w Badenji i Wirtembergi, w wielkich miastach i ośrodkach przemy-słowych.

Niemiecka prawica planuje nowe morderstwa

Praga, 25 marca (PAT.). Na dworcu w Morawskiej Ostrawie zatrzymano osob-nika, który zeznał, że należał do niemiec-kiej organizacji skrajno - prawicowej i zo-stał wylosowany do wykonania zamachu rewolwerowego na ministra spraw wewnątrznych Rzeszy. Ponieważ aresztowa-ny bał się wykonania zamachu, jak i zemsty ze strony organizacji za niespeł-nienie rozkazów, zbiegł on do Czechosłow-acji.

Konferencja angielskich właścicieli kopalń i górników

OSWIADCZENIE BALDWINA.
Londyn, 25 marca (PAT.). Na odby-tej wczoraj konferencji właścicieli kopalń i przedstawicieli górników węglowych, pre-mjer Baldwin oświadczył stronom o decy-zji rządu przyjęcia sprawozdania komisji węglowej i wprowadzenia w życie ustaw, koniecznych dla wykonania zaleceń komi-sji. Wszelako rząd uzależnił wykonanie powziętych postanowień również od przy-jęcia przez strony sprawozdania komisji. Państwo zakupi kopalnie mało wydajne lub takie, których produkcja nie może się opła-cać przedsiębiorstwu prywatnemu i współ-działać będzie w akcji około tworzenia fu-zji małych przedsiębiorstw kopalnianych.

Norwescy fabrykanci przygotowują lokaut

Oslo, 25 marca (PAT.). Próby osią-gnięcia porozumienia w sprawie wysokości plac w przemyśle metalurgicznym spełzy na niczym. W dniu 31 b. m. praca w całym przemyśle metalurgicznym Norwegii zo-stanie zawieszona, przyczem liczba pozba-wionych pracy będzie wynosiła zgórą 12 ty-sięcy robotników.

Komunistyczny poseł gdański — oszustem

Gdańsk, 25 marca (PAT.). Poseł ko-munistyczny do sejmiku gdańskiego, Raube, który przed kilku miesiącami zbiegł z Gdań-ska, dokonawszy oszustwa na przeszło 2 miliony guldenów na szkodę Kasy oszczęd-ności w Oliwie, został przed kilku dniami aresztowany w Marsylii. Władze wolnego miasta podjęły kroki, mające na celu wy-danie Raubego władzom gdańskim.

W sejmie gdańskim

Gdańsk, 25 marca (PAT.). W sejmie gdańskim rozpoczęła się dziś dyskusja nad oświadczeniem budżetowym i politycznym prezydenta Sahma. Wszyscy mówcy koa-licji senackiej przezwagać część swoich wy-wodów poświęcić stosunkom polsko-gdań-skim, podkreślając z zadowoleniem popra-wę w tej dziedzinie. Mówcy większości senatu wypowiedzieli się dzisiaj w tonie zdecydowanym za porozumieniem z Pol-ską.

Przesilenie rządowe w Rumunji

Bukareszt, 25 marca (PAT.). W sobotę w południe Bratianu wręczył królowi dymisję gabinetu.

Brazylja nie ustąpi

Rio de Janeiro, 25 marca (PAT.). Min. Spraw Zagranicznych zaprzecza kategorycz-nie oświadczeniu jednego z deputowanych angielskiej Izby Gmin, który łączył działalność delegacji brazylijskiej w Genewie z imieniem Mussoliniego. Żadne państwo nie jest od-powiedzialne za opór Brazyliji — stwierdza brazylijskie M. S. Z., — która występuje w obro-nie państw amerykańskich. Jak długo będzie w jej mocy, Brazylija nie zgodzi się, aby jak-ikolwiek naród europejski wszedł do Rady Li-gi Narodów, dopóki kraje południowo - ame-rykańskie nie będą miały tam swego przed-stawiciela.

Sprawy celne na Łotwie

Ryga, 25 marca (PAT.). Na wczoraj-szem posiedzeniu sejm przyjął projekt rzą-dowy w sprawie podwyższenia ceł. Więk-szość zgodziła się na częściowe zmniejsze-nie stawek celnych od kilku kategorii to-warów, a w szczególności od pszenicy i ma-nufaktury. W ten sposób obstrukcja socja-listów, trwająca od dnia 5 lutego zakoń-czyła się.

Odczyt tow. Hieronimki

Paryż, 25 marca (PAT.). W College Libre des Sciences odbył się odczyt tow. Hieronimki, rze-czoznawcy do spraw emigracyjnych przy Międzyna-rodowym Biurze Pracy o wychodźstwie polskim we Francji. Przed szczerze zapelnioną salą, pre-legent przedstawił główne zagadnienia wychodź-twa, kładąc szczególny nacisk na łączenie się pra-cowników polskich z organizacjami syndykali-stycznymi francuskimi, które oświadczyły goto-wość bronięcia ich interesów zawodowych, przy całkowitem uszanowaniu potrzeb kulturalno-na-rodowych i religijnych.

Wiadomości telegraficzne

- „Berliner Tageblatt” dowiadyuje się ze źró-deł włoskich, że b. kronprinz zakupił na wyspach Boromeusza na Lago Maggiore willę Castagniola, sąsiadującą z willą ofiarowaną gen. Cadorna.
- Z Aten PAT. donosi: Wszystkie greckie stronnictwa polityczne wysunęły umiarkowanego konserwatystę Demerzisa, jako jedynego kandy-data na stanowisko prezydenta republiki.
- (PAT.). Rząd sowiecki zamierza podnieść cały szereg dawnych podatków, a nadto wprowa-dzić nowe, jak również rozpisac krajową przymu-sową pożyczkę w wysokości 40 milj. rubli.

Wódki i likiery BACZEWSKIEGO

Zycie gospodarcze.

Kredyty dla rolnictwa.
Ministerjum Rolnictwa i Dóbr Państwowych, w porozumieniu z Państwowym Bankiem Rolnym, przystąpiło do prac nad zorganizowaniem dłu-goterminowego inwestycyjnego kredytu amortyza-cyjnego w listach zastawnych dla rolnictwa oraz nad rozszerzeniem długoterminowego kredytu par-celacyjnego w listach zastawnych w tym kierun-ku, aby celem przyspieszenia parcelacji mogli z niego korzystać również właściciele nieruchomości ziemskich, przeznaczonych do parcelacji oraz instytucje, upoważnione do parcelacji.

Zorganizowanie długoterminowego kredytu inwestycyjnego będzie miało na celu w pierwszym rzędzie konwersje krótkoterminowych wysoko-procentowych zobowiązań rolnictwa.

Notowania giełdy warszawskiej

- Dol. Stan. Zjedu, za 1—7.90
- Franki francuskie za 100—27.67
- Funty angielskie za 1—38.50
- Florenty holend. za 100—317.50
- Kor. czesko-słow. za 100—23.40
- Franki szwajcar. za 100—152.50
- Korony austrjackie za 100—111.70
- Liry włoskie za 100—31.80

WIADOMOŚCI Z CAŁEGO KRAJU.

ZARZĄDY KOPALN W ZAGŁĘBIU DĄ-BROWSKIEM SABOTUJĄ OBWIESZCZE-NIE MINISTRA PRACY, DOTYCZĄCE U-STAWY O CZASIE PRACY.

(Telefonem z Dąbrowy Górniczej).
Z powodu złamania przez Zarząd Kopal-ni ustawy o czasie pracy, na kopalni Wiktor wybuchł czarny strajk.

Na kopalni Saturn, zawiadowca kopalni zdarł obwieszczenie Ministra Pracy, dotyczą-ce przestrzegania ustawy o czasie pracy.

Ponieważ zarządy kopalni nie przestrzegają powyższej ustawy, rada chwila może nastę-pić ogólne wystąpienie robotników, w celu zmuszenia Zarządów, aby stosowali się do og-łoszonego obwieszczenia.

Sytuacja z tego powodu staje się bardzo groźna.

DEMONSTRACJA BEZROBOTNYCH W SOSNOWCU.

Sosnowiec, 25 marca (Telefonem).

Dziś odbyła się demonstracja bezrobot-nych.

W czasie demonstracji przemawiali do bezrobotnych prezydent miasta, tow. Bieliński, oraz tow. Kenig.

Bezrobotni żądają uruchomienia robót publicznych, oraz podwyższenia zapomóg.

STAROSTWO W ZDOŁBUNOWIE UNIEMO-ŻLIWIA OBCHÓD IMIENIN MARSZ. PIŁ-SUDSKIEGO.

Co to znaczy?

Piszą nam ze Zdobunowa:

Podczas uroczystości imienninowych Marsz. Piłsudskiego w Zdobunowie, władze admini-stracyjne (Starostwo i Policja) czynnie prze-szkadzały w uroczystościach. Starostwo za-broniło Zw. Strzeleckiemu zbiórkę na rzecz założenia szpitala powszechnego im. Marsz. Piłsudskiego, oraz wydało rozkaz zdjęcia flag narodowych, wobec czego zastępca starosty, p. Stankiewicz, osobiście chodził po ulicach i zdejmował flagi, grożąc w razie oporu srogimi represjami. Poza to p. Stankiewicz podczas ustawiania się wojska przy dwor-kolejowym, zachował się wysoce nietaktownie i obrażająco wobec armii polskiej.

Są to niedopuszczalne bezprawia!

ZWYCIĘSKIE ZAKOŃCZENIE STRAJKU DRUKARZY WŁÓKIENNICZYCH W ŁODZI.

Strajk robotników drukarskich w Łodzi został zakończony. Na konferencji w inspek-toracie pracy przemysłowcy zgodzili się przy-wrócić robotnikom drukarskim dawne płace z r. 1924. W stosunku do plac, ostatnio pobie-ranych, równa to się podwyżce o 33 proc.

DEMONSTRACJE BEZROBOTNYCH PRACO-WNIKÓW UMYŚLOWYCH W KRAKOWIE.

W ostatnich trzech dniach zarząd funduszu bezrobocia wstrzymał wypłatę zapomóg, gdyż nie nadeszły z Warszawy odpowiednie kwoty. Na ur-gensy zarządu odpowiedziano, że pieniądze są w drodze. W dniu wczorajszym duża grupa bez-robotnych pracowników umysłowych demonstrowa-ła przed biurami zarządu funduszu dla bezrobot-nych, poczem udała się do województwa. Bezro-botni pracownicy umysłowi żądają wypłacenia im zapomóg jeszcze przed świętami.

SPRYTNI OSZUŚCI

Jak donosi „Naprzód”, w ostatnich dniach zgłosiło się do władz krakowskich trzech „dele-gatów” Ligi morskiej i rzeczowej w Warszawie, pro-sząc o udzielenie im zezwolenia na zbieranie skła-dek na cele Ligi. Delegaci, z których jeden ubra-ny był w mundur oficera marynarki, przedłożyli dokument, zaopatrzony pieczęciami Ligi i podpi-sem prezesa.

Władze zażądały od „delegatów” przedłożenia legalizacji podpisów na owym dokumencie, u-zależniając od tego wydanie zezwolenia na akcję zbiorczą w Krakowie. „Delegaci” wyjechali ni-ży do Warszawy dla sporządzenia legalizacji, w rze-czywistości jednak zostali w Krakowie i tu po-częli wyłudzać od różnych instytucji i osób rozma-ite kwoty na „swoją Ligę”.

Widocznie czując grunt niepewny pod no-gami, ułotnili się, wyjeżdżając do Bielska, gdzie ich zdemaskowano i aresztowano.

Okazało się, że to są zwykli oszuści, którzy na podstawie sfałszowanego dokumentu nabierali łatwowiernych, a nawet władze w niektórych mia-stach.

BIAŁYSTOK. (Kor. własna).

Dnia 17-go b. m. odbył się zorganizowany O. K. R. P. P. S. w Białymstoku wiec polityczny w teatrze „Palace”.

Przewodniczył tow. A. Muszyński, sekretarzo-wał tow. Skowroński z Grodna, asesorami byli to-warzysze Czyż i Przytuła z Białegostoku i tow. Gonerko z Grodna. Referat o sytuacji politycznej i gospodarczej wygłosił tow. Muszyński; w dys-kusji głos zabrali tow. Przytuła, Gonerko, Czyż i Skowroński. Wywody wszystkich mówców zebrani gorąco oklaskiwali. Tow. Muszyński zgło-sił rezolucję, wyrażającą zaufanie Z. P. P. S. i to-warzyszą ministrom, oraz domagającą się uru-chomienia fabryk na 6 dni w tygodniu, przestrze-gania 8-mio godzinnego dnia pracy i t. p. Rezo-lucja następnie domaga się od Magistratu: rozpo-częcia robót inwestycyjnych i przyjmowania na te roboty bezrobotnych za pośrednictwem Zw. Za-wodowych.

Rezolucja została jednogłośnie przyjęta.

RUCH ROBOTNICZY Z życia partji.

O zwrot list składkowych.
Wzywamy Komitety partyjne, które do-tychczas nie zwróciły list składkowych na Fundusz Prasowy — do zwrotu tych list naj-dalej do 15-go kwietnia b. r., bez względu na ilość zebranej sumy.

Listy czyste należy również zwrócić w wymienionym terminie. To samo dotyczy róż-niej tych towarzyszy, którym doręczono listy składkowe na powyższy cel.

Pieniądze oraz listy składkowe, należy odsyłać na adres Sekretariatu generalnego C. K. W. P. P. S., Warszawa, ul. Warecka 7.

Sekretariat Generalny C. K. W. P. P. S.

O. K. R. Warszawa-Podmiejska. Posiedzenie Egzekutywy odbędzie się w piątek dnia 26 b. m. o godz. 7 w lokalu „Robotnika”; posiedzenie O. K. R. w sobotę 27 o godz. 5 min. 30 w tymże loka-lu.

W piątek, dnia 26 b. m.

Jerozolima, O godz. 7 wiecz., Chłodna 41, o-gólne zebranie członków dzielnicy Jerozolimskiej

Grochów, O godz. 7.30, Brukowa 29, ogólne zebranie członków dzielnicy.

Kurs Instruktorski Wydziału Prawobrzeżnego O godz. 7 wiecz. w lokalu, Brukowa 29 tow. Wą-sik wygłosi ostatni wykład „System pracy w or-ganizacjach robotniczych”.

Czerniaków, O godz. 7 wiecz. Solec 67 ogól-ne zebranie członków dzielnicy.

Powisłe, O godz. 6.30, Solec 68, posiedzenie Komitetu dzielnicowego, w tymże dniu o godz. 7.30 tow. Zawadzki wygłosi odczyt n. t.: „Parla-mentaryzm w Polsce”.

Powązki, O godz. 7 wiecz., Okopowa 30 ogól-ne zebranie członków dzielnicy.

Konferencja Kół Gazowni Wola i Ludna, O godz. 7 wiecz., Wolska 44.

W niedzielę, dn. 27 b. m.

Odczyt w dzielnicy Starówka, O godz. 11 ra-no, Rycka 6 tow. Downarowicz wygłosi odczyt n. t. „Zagadnienia Socjalne Eurapy”.

Konferencja doroczna dzielnicy Praskiej od-będzie się o godz. 10 rano w lokalu, Brukowa 29.

Ruch kult.-oświatowy

WYCIECZKA T. U. R.

W niedzielę dnia 28-go marca o godz. 11-tej rano odbędzie się wycieczka Oddz. Warsz. T. U. R. do Centralnej Przychodni Towarzystwa Prze-ciwgruźliczego. W czasie zwiedzania będzie wy-głoszony odczyt o gruźlicy ilustrowany przeroz-razami, poczem demonstrowany będzie aparat Ro-entgena, lampa kwarowa, laboratorium i t. d. Bile-ty w cenie 30 groszy nabywać można w Sekre-tariacie T. U. R. i w dniu wycieczki przy wejściu. Zbiórka o godz. 10 min. 45 przed lokalem Przy-chodni, Miodowa nr. 1.

Wycieczka do Sejmu. W niedzielę, dnia 28-go odbędzie się, organizowana przez Koło Młodzie-ży „Śródmieście” wycieczka do Sejmu. Prowadzi tow. Brzuski Zbiórka o godz. 11-tej przed Sejmem Bilety nabywać można na miejscu zbiórki.

Przedstawienie teatralne w Kole Młodzieży „Powązki”. W sobotę i niedzielę (27 i 28 b. m.) o godz. 7.30 wiecz. dane będą przez Sekcję Drama-tyczną Koła „Powązki” dwa przedstawienia. Na program złożą się komedje Fredry: „Consilium Facultatis” i „Nikt mnie nie zna”. Przedstawienia odbędą się w lokalu Koła, Dzielna 95. Bilety w cenie 50 gr. i 1 zł. do nabycia przy wejściu.

STEFAN ŻEROMSKI

charakterystyka w świetle wspomnień.

Nowa broszura Oddz. Warsz. T. U. R.
W dniach najbliższych ukaze się nakła-dem Oddz. Warsz. T. U. R. broszura sen. Sta-nisława Posnera o Stefanie Żeromskim. Bro-szura oprócz charakterystyki twórczości Że-romskiego zawiera szereg ciekawych wspom-nień — przyczynków do jego życia.

Zamówienia z prowincji na broszurę prze-kazywać należy do księgarni Robotniczej, Warecka 9.

Cena egzemplarza 50 gr. Przy większych zamówieniach rabat.

Walne Zgromadzenie Członków Warszawskiej Spółdzielni Mieszkaniowej

odbędzie się

w piątek, 26 marca b. r. w lokalu Związku Praco-wników Użyteczność Publiczną przy ul. Warec-kiej 7, II piętro, o godz. 7-iej wieczorem, z nastę-pującym porządkiem dziennym:

- 1) Wybór prezydium i odczytanie protokołu
- 2) Sprawozdanie Rady Nadzorczej i Zarządu
- 3) Załwierzdzenie bilansu za rok 1925
- 4) Sprawa Związku Rewizyjnego
- 5) Wybory uzupełniające do Rady Nadzor-czej.
- 6) Wybory Zarządu.

Członkiem Warszawskiej Spółdzielni Miesz-kaniowej może być każdy robotnik lub pracownik polecony przez swój związek zawodowy.

Biuro spółdzielni mieści się przy ul. Leszczyńskiej 6 m. 2.

Telefon 265-02. Rach. bież. w P. K. O. Nr. 9567. Rach. bież. w Banku Gosp. Kraj. Nr. 997

Interesanci są załatwiani w poniedziałki srody i piątki od godz. 9 do 11 rano. W czwar-tyki od 5—7 po południu.

Przydział mieszkań w domach wybudowa-nych przez spółdzielnię będzie miał miejsce na podstawie specjalnego regulaminu, uwzględniają-cego warunki rodzinne, warunki mieszkaniowe, pracę społeczną członków i regularne wypłaty nie obowiązków wobec spółdzielni. (Wpłaty mie-sieczne na udział i wkład mieszkaniowy).

Według danych Państw. Instytutu Meteorolog.
W dniu wczorajszym trwała w Polsce w dal- szym ciągu piękna i słoneczna pogoda.

W Zakopanie rano pogodnie, cicho, tempe- ratura — 4°, najniższa z nocy — 12°, szata śnie- żna 10 cm.

Temperatura najwyższa wynosiła wczoraj w Warszawie 8°, najniższa — 4°.

Przypuszczalny przebieg pogody w dniu dzisiejszym: naogół pogodnie, rankiem miejscami o- pady, na południowym i wschodzie zachmurzenie większe; nieco cieplej, mocą jednak jeszcze słabe przymrozki. Wiatry lokalne lub wśsa.

Pogrzeb Ignacego Rosnera. Dziś o godz. 1.30 nastąpi wyprowadzenie zwłok red. Ignacego Rosnera z mieszkania przy ul. Szpital- nej 12 na dworzec Główny. Pogrzeb odbę- dzie się w Krakowie w sobotę dn. 27 marca.

Zgon Zofii Kierzkowskiej. Przed kilku dniami odbył się pogrzeb Zofii Kierzkowskiej, zmarłej w 27 roku życia, uczestniczki akcji niepodległościowej, członkini P. O. W., obdarzonej krzyżem walecznych za ofiarę i gorliwą działalność w okresie wojny. W pogrze- bie uczestniczył pluton honorowy Związku strzeleckiego, a przed karawanem delegację strzelecko niosły wieńce, wstęgi i sztandary. Od wejścia na cmentarz do świeżej mogiły trumnę nieśli na ramionach b. koleżdy Zofii Kierzkowskiej i delegaci organizacji wojsko- wych.

Nad otwartą mogiłą pieśni żałobne wy- konał chór strzelecki, poczem krótką i wzru- szającą przemowę wygłosił redaktor Cza- ki. Pluton honorowy sprezentował broń i sztand- ar pochylili się w ostatnim hołdzie nad mo- giłą jednej ze znanych Polek.

Komitet uczczenia Sergo Kuruliszwiliego ur- ządza w niedzielę o godz. 8-ej wiecz. z okazji pierwszej rocznicy śmierci poety i działacza gru- zińskiego wieczer literacko - artystyczny, który odbędzie się w lokalu polskiego Klubu artystycz- nego (Al. Jerozolimska 39). Karty wstępu otrzy- mać można codziennie w sekretariacie Komitetu Nowy Świat 17 m. 2 od godz. 5-tej do 8-ej wiecz. i w dniu wieczoru w Polsk. Klubie Artystycznym od 4-ej do 8-ej wiecz.

Próbne audycje radiostacji warszawskiej. Dziś, dnia 26 b. m. od godz. 6 i pół do 10-ej wiecz. nowa 6-cio kilowaltowa radiostacja war- szawska nadawać będzie próbne audycje. Wy- bierane produkcje odbywać się będą, celem re- gulowania aparatury, której montaż nie jest jesz- cze całkowicie zakończony i dlatego możliwe są przerwy i skażenia poszczególnych dźwięków.

KARY ZA LICHWĘ.

Nadmierne ceny za masło. Oddział walki z lichwą kom. rządu skierował do sądu do spraw lichwianskich sprawę właśc. sklepu spożywczego przy ul. Gesiej nr. 27, Majera Rotenberga oskar- żonego o pobranie nadmiernych cen za masło o- selkowe.

Lichwa papierosowa. Oddział walki z lichwą kom. rządu skierował do sądu do spraw lichwiars- kich sprawę ulicznej sprzedawczyni papierosów Pesy Weintraub, zamieszkałej przy ul. Nowolip- ki 78, oskarżonej o pobieranie nadmiernych cen za papierosy.

ZEBRANIA I ODCZYTY.

Zarząd Oddziału Warszawskiego Związku Za- wodowego Nauczycielstwa Polskich Szkół Śred- nich zawiadamia, że dziś 26 marca o godz. 7 m. 30 wiecz. odbędzie się w lokalu Związku (Chmiel- na 49 m. 3) Wieczer Dyskusyjny. Na porządku dziennym reatraty: a) Motywy etyczne przy nau- czaniu przyrody; b) Wychowanie estetyczne.

Miasta w przyszłości. W dn. 26 marca r. b w lokalu Zw. Zaw. Prac. Miejskich (Urzędników), ul. Krakowskie Przedmieście nr. 1 arch. Lech Nie- mojewski wygłosi odczyt p. t.: „Raj na ziemi” (miasta przyszłości). Odczyt ilustrowany będzie przezczkami. Początek o godz. 8 wiecz. Wejście dla członków Związku, ich rodzim, oraz dla ucze- nic i uczniów Gimnazjów Miejskich bezpłatne.

Z Tow. Medycyny Społecznej. W piątek, dn. 26 marca o godz. 8 wiecz. w lokalu Tow. Literat- ury i Dziennikarzy, Bracka 5, odbędzie się XX ze- branie klubowe Polskiego Tow. Medycyny Spo- łecznej, na którym Sekretarz Warsz. Tow. Psy- chofizycznego p. Stefan Rzewuski, wygłosi odczyt n. 4. „Dzieje zwielokrotnienia osobowości w rodzinie Beauchamp” (Opłata za wejście 1 zł. na pokrycie kosztów sali).

XLVIII Posiedzenie Sekcji Klinicznej Polskie- go Tow. Medycyny Społecznej odbędzie się w sa- li Warsz. Tow. Naukowego, Śniadeckich nr. 8 w sobotę, dn. 27 marra o godz. 8 wiecz. Odczyt o insulinie wygłosi p. Landsberg.

WYCIECZKI.

Komisja wycieczkowa Stow. Urzęd. Państw. organizuje w dniu 28 b. m. wycieczkę do Polskie- go Tow. Radiotechnicznego. Zbiórka na placu U- nił Lubelskiej przy kol. Wilanowskiej o godz. 10 min. 30 rano.

WYPADKI.

Tragedja robotnika. W mieszkaniu własnym przy ul. św. Wincentego nr. 4, robotnik, 28-letni Stanisław Chlebowski w celu samobójczym napił się esencji octowej. Desperata przewiozło Pogo- towie do szpitala Przem. Pańskiego.

Nowi dwaj „podróżnicy” wyruszyli w świat. 10-letni Zygmunt Klimowicz (Raciawicka nr. 15) i 13-letni Piotr Przepiórka (Puławska 107) zbiegli z domu rodziców swych dnia 22 b. m., udając się w niewiałym kierunku Rysopsis Klimowicza:

wzrost średni, blondyn, oczy niebieskie, ubrany w spodnie, marynarkę i sweter szary i czapkę bronz- ową. Rysopsis Przepiórki: brunet, oczy pırwe, u- brany w palto czarne i czapkę barankową.

Rozbój na Powiślu. Na wracającą do domu nocy ubiegłej 26-letnią Marję Dobrowolską (Solec nr. 105) na Solcu, w pobliżu Tamki, napadł jakiś opryszek i usiłował ją zniewolić. Napadnięta po- częła krzyzczeć, wzywając pomocy. Na alarm nad- biegli policjanci, który przy pomocy przechodniów ujął napastnika i odprowadził do X komisarjatu. Tam okazało się, że jest to 28-letni Stefan Kamiń- ski, donoszący (Dobra 20).

Niefortunna wyprawa na zakłady graficzne. Nocy ubiegłej do kamtoru zakładów graficznych p. t.: „Sztuka” (Zielna 47) od strony ul. Królew- skiej nr. 45-47-49 dostali się kasiarze, celem doko- nania zamachu na kasetkę, mieszczącą się w mu- rze, Kasiarze początkowo przystąpili do borowa- nia otworu w murze od strony zecerni, poczem wyłamali drzwi kasety i kasetki łomem. Spotkali ich jednak srogii zawód, ponieważ kasetka była pu- sta. Wychodząc tą samą drogą, t. j. przez okien- ko obok drzwi wejściowych, kasiarze pozostawi- li nóż w rogowej oprawie.

Niefortunny skok do tramwaju. Na ul. Czer- niakowskiej przel domem nr. 74 do elektrowozu linii nr. 2, idącego w stronę Warszawy, usiłował wskoczyć w czasie szybkiej jazdy 19-letni Kaz- mierz Kowalski (Czernałkowska nr. 129), pracow- nik telefonów. Skok był tak niefortunny, że Ko- walski upadł i dostał się pod przyczepny wagon którego koła obcięły nieszczęśliwemu lewą stopę. Po nałożeniu opatrunku Pogotowie przewio- zło Kowalskiego do szpitala Dzieciątka Jezus.

Po czterech dniach służby. Ryfka Pasterna- kowa (Grzybowska nr. 23), za pośrednictwem jakiejś rajturki, przyjęła służącą, która wręczyła me- trykę urodzenia na nazwisko Zofii Staniakowej, lat 19, rodem ze Służewa. Po czterech dniach służ- by, nowa służąca skorzystała z nieuwagi do- mowników, skradła materiały łokciowe: jedwabny i adamaszek, poczem ułotniła się, pozostawiając „na pamiątkę” metrykę urodzenia, której auten- tyczność jest bardzo wątpliwa. Policja 8 komisar- jatu zarządziła poszukiwanie złodziejki.

Sklep miejski stale okradany. Złodzieje upa- trzyli sobie do stałych „odwiedzni” sklep miejs- kich zakładów zaopatrywania, mieszczący się w Al. Jerozolimskich nr. 75 W przeciągu ostatnich kilku miesięcy sklep ten jest okradany już poraz piąty. W b. tygodniu złodzieje już dwa razy wy- cięli szybę w oknie wystawowem, kradnąc różne artykuły spożywcze.

Samobójca - symulant. W sprawie rzekomego topielca Michała Kubera, który wprowadził w błąd policję, powiesiwszy na barjerze mostu palto, zawierające w kieszeni list z zapowiedzią samo- bójstwa, okazało się, że „samobójca” pochodzi z Wołomina, gdzie już dwukrotnie wprowadzał po- licję w błąd, symulując samobójstwo.

Straszny wypadek tramwajowy. Wczoraj przed południem, przed domem nr. 30 przy ul. Wolskiej, z elektrowozu linii nr. 5 wysiadł pierwszy 5-letni Mieczysław Jadozak (Pralatowska nr. 1 w Tar- góweku), tuż za nim zamieniała wysiadła matka dziecka. W tym momencie tramwaj ruszył i chło- piec dostał się pod przyczepny wagon, którego koła obcięły mu prawą stopę. Pogotowie przewio- zło nieszczęśliwe dziecko do szpitala im. Karola i Marji.

Wypadek samochodowy. Na rogu ul. Grzybow- skiej i Ciepłej, samochód osobowy najechał na przechodzącego 66-letniego Lipę Ringenszteina, bu chaltera (Niska nr. 35). Lekarz Pogotowia stwier- dził potłuczenie rąk i nóg i przewiózł starca na leczenie do domu.

Okradzenie kasy kolejki w Czerniakowie. Wczoraj w nocy, z pomocą wyłamania drzwi, dostali się złodzieje do lokalu kasy na stacji Czer- niaków kolejki Wilanowskiej, gdzie rozbili kaset- kę i skradli całą zawartość, w postaci... 8 zł. go- łówek.

Ujęcie szajki włamywaczy. Wczoraj w nocy szajka włamywaczy zamierzała dokonać olbrzy- miej kradzieży w magazynach wolnocłowych nale- żących do tow. transportowo - handlowego pod nazwą: „Polski Glob”, mieszczących się na stacji Warszawa - Wschodnia. Odgłos przybijanego mu- ru do magazynu usłyszał jeden z pracowników ko- lejowych, który zawiadomił policję III komisarja- tu kolejowego. Przybyli policjanci ujęli na gorą- cym uczynku całą szajkę włamywaczy, a miano- wicie: Stanisława Stryjowskiego (Radzymińska 5), Franciszka Dudę (Łucka nr. 7), Cezarego Achey- nę z Pastelnika, Jana Rynosa (Żytia nr. 12 i An- toniego Góreckiego (Oszmiańska nr. 10).

TEATR I MUZYKA.

Teatr Wielki. Dziś wieczorem zamiast zapo- wiedzianego „Lohengrina”, z powodu niedyspozyc- ji p. St. Gruszczyńskiego, grama będzie „Rycer- skosć wieśniacza” oraz efektowne balety „Szehe- rezada”, „Wesele na wsi” i „Divertissement zega- rowe”.

Jutro o 3 i pół popoł. „Sprzedana narzeczona”, wieczorem „Borys Godunow”

Teatr Narodowy. Codziennie „Księżniczka zy- dowska”.

Teatr Letni. Dziś i dni następnych „Dar po- ranka”.

Teatr im. Bogusławskiego. Dziś „Róża”, St. Zeromskiego.

Teatr Polski. Jeszcze tylko kilka razy „Dama Kameljowa”.

Teatr Mały. Codziennie „Tak jest, jak wam się wydaje”.

Teatr Niewiarowskiej daje ostatnie przedsta- wienia operetki Jonesa „Gejsza”.

Teatr Odrodzony (na Pradze). „Chłopi”. W sobotę premiera sztuki p. t.: „Tajemnicza maska” (dr. Robin).

Wieczorem „Tajemnicza maska” (dr. Robin). **Teatr im. Fredry.** W piątek, z powodu gene- ralnej próby nowej sztuki przedstawienie zawie- szone. W sobotę premiera sztuki St. Gozdawy — Wiechowickiego „Śmierć cara Mikołaja II”.

Teatr Qui Pro Quo. Ze względów technicz- nych, premiera rewji „Serwis Jarosy” została od-łożoną nieodwołalnie do soboty. Dziś poraz ostat- ni „Ostatnia nagroda”.

Teatr „Perskie Oko”. Codziennie doskonała rewja „Spotkamy się na Nowym Świecie”.

Teatr Eldorado. Dziś i dni następnych „O- strożnie na zakrętlach”.

Teatr Olimpia. Dziś i dni następnych mozaika „Szukajmy króla”.

Noc prima - aprilisowa w Perskim Oku. Wiel- ka rewja prima - aprilisowa w sobotę dnia 27 b. m. o godz. 12-ej w nocy w Perskim Oku, w pro- gramie zawierać będzie między innymi szereg ar- cydzieł literatury dramatycznej, w komicznej trans- pozycji: „6 postaci scenicznych w poszukiwaniu autora” — Pirandello. „Zbójcy” — Szyllera „Zaczarowane koło” — Rydla „Róża” Żeromskie- go „Bzy kwiłn” Przybylskiego „8 żona Sino- brodego” — Savoir'a i t. d.

Z Filharmonii. W piątek odbędzie się koncert symfoniczny z udziałem pp. Aliny van Barentzen i Judyty Bokor. P. Barentzen wykona z orkiestrą koncert fortepianowy Es-dur Liszta, a pani Bokor koncert wiolonczelowy Dworzaka. Dyrygować bę- dzie Grzegorz Fitelberg.

Repertuar teatrów świetlnych

Kino Palace. „Tancerz mojej żony”. **Kino Filharmonia.** „Jazzband” z Corinne Griffit i Nitą Naldi.

Kino Apollo. Wznowienie „Gorączki złota” z Charlie Chaplinem.

Kino Stylowy. „Gdy miłość kończy się”.

Kino Wodewil. „Dla ciebie kobieto”.

Kino Nowy. „Pat i Patachon jako „Mijjarde- rzy” oraz Carlo Aldini w „Królu szoferów”.

Kino Pan. „Niech nas dziecko sądzi”.

Kino Światowid. „Szał miłości” z Lyą de Put- ti i „Człowiek na komecie” z Albertinim.

Kino Splendit. „Czarny anioł”.

Kino Colosseum. „Złoto, szczęście, lzy...” z p. Lisienko i „Jakuline w pionących lasach”.

Kino Sokół. „Dzieci Paryża”.

Kino Corso. „Gösta Berling”.

Z teatrów świetlnych

APOLLO — Gorączka złota.

Apollo wznowił niezwykle wesołą fan- sie niezrównanej reżyserji Charlie Chaplina, bajecznie zagraną a tak wesołą, że wprost pękać można ze śmiechu.

Ceny biletów zniżone.

CORSO — Gösta Berling.

Corso wyświetla grany przed rokiem w Ro- cco miły film skandynawskiej wytwórni, będący przeróbką znanej powieści Selmy Lagerlöf. Film dobrze wyreżyserowany, pełen ciekawych zdjęć, zasługuje na obejrzenie. Znamiem jest ucieczka przed wilkami po przez zaśnieżone pola. Ika.

ZE SPORTU.

Imprezy sportowe w Warszawie.

W sobotę 27 b. m. odbędzie się mecz koszy- kówkowy w hali krytej w Agrykoli między AZS-em i YMCA.

Na boisku Skry mecze p. n. Orkan — Gwia- zda i Skra II — Gwiazda II.

W Parku Sobieskiego Polonja — Korona.

Niedziela, mecze Varsojva — Warszawianka i Legja — Czarni (Radom) oba w Agrykoli.

Na boisku Skry: Makkabi — Skra o mistrzo- stwo kl. B oraz Makkabi II i Skra II. O godz. 18 konkursy hippiczne w ujeżdżalni krytej i pałku Szwoleżerów.

„WISLA” KRAKOWSKA W WARSZAWIE.

W nadchodzące święta Wielkanocne gościć będzie w Warszawie krakowska Wisła, która rozegra dwa mecze z „Polonią”. Drużyna krakow- ska znajduje się obecnie w bardzo dobrej formie To też mecze rozegrane z „Polonią” będą należa- ły do najciekawszych. Skład Wisły następujący: W bramce Łukiewicz; obrońcy: Kaczor i Grzyn- kowicz; pomoc: Styczeń, Kotlarczyk, Gieras; na- pad: Adamek, Czulak, Reyman I, Reyman III, Bal- cer.

Listy kandydatów i ich zastępców

do uzupełniających wyborów Zarządu Kasy Cho- rych m. Warszawy, mających się odbyć na posle- dzeniu Rady w dn. 29 marca 1926 roku.

Lista No 1 a) Preiss Wacław, robotnik, Pańska 43, adres pracodawcy: Gazownia, Kredy- towa 3.

b) Fidziński Edward, Elektromonter, Or- dynacka 9, adres pracodawcy: Elek- trycznia, Foksal 11. Pełnomocnik listy — Słowiński Władysław, Grażyny 13. Zastępca — Glisz- czyńska Stefania, Al. Jerozolimska 6.

Lista No 2 a) Krupa Adam, sekretarz, Chmielna 92, adres pracodawcy: Zw. Rob. Budowl- nych w Polsce, Oddział w Warszawie, Ogrodowa 12.

b) Kuczborski Stanisław, ślusarz, Kolejo- wa 41, adres pracodawcy: Budowa Pa- rowozów, Kolejowa 57. Pełnomocnik listy — Montrell Bernard Zielna 25. Zastępca — Korus Stanisław, Wronia 51.

Lista No 3 a) Mencil Jan, przemysłowiec, ul. Czer- wonego Krzyża 3.

b) Stypiński Bohdan, referent Rady Nac- zelnej Kupiectwa Polskiego, Święto- krzyska 17.

c) Jaszczółt Adam, przemysłowiec, Śnia- deckich 10. Pełnomocnik listy, Jastrzębowski Miec- zysław, Chmielna 2. Zastępca—Kac- ka Zofja, Chmielna 2.

Lista No 4 a) Rauer Antoni, technik, Wilcza 68 m 23, adres pracodawcy: Chrześcijańskie Zjednocz. Zawodowe, Rymarska 2/4.

b) Łukasiewicz Edmund, buchalter, al. Jerozolimskie 75, adres pracodawcy: Chrześ. Zjedn. Zawodowe, Rymarska 2/4. Pełnomocnik listy — Spasiński Stani- sław, Zakątna 3 m. 3. Zastępca — Bo- bowski Aleksander, Nowomiejska 20.

Ważność niniejszych list została stwierdzona przez Za- rząd Kasy Chorych m. Warszawy w dniu 23 marca 1926 r. Przewodniczący: (—) K. Koralewski. Dyrektor: (—) A. Exner.

Na dogodnych warunkach!
Magazyn ubiorów

Męskich, damskich i dzieciennych
D. BOĆKO
Warszawa, ELEKTORALNA 45, tel. 511-45
Zaopatrzony jest w wielki wybór palt jesiennych i letnich męskich i damskich.
Przyjmuje obstalunki z własnych i powierzonych mate- riałów.

DRUKARNIA „ROBOTNIKA”
Wykonwa wszelkie roboty w zakresie druku wcho- dzące. Przyjmuje do druku DZIENNIKI, TYGODNIKI, MIESIĘCZNIKI. Ceny niskie. WARSZAWA, ul. WARECKA 7.
GRANULKI RUSZYSKI
(Salutis aurat. benzoinat) WYKONUJĄCY ŚRODEK PRZECIWDRO- CHRYPE. DUSZNOŚCI. KASZLI
Labor. Chem. Farmac. Sp. Kowalski, Warszawa.

OGŁOSZENIA DROBNE
Maszyny do sycia znane „Kasprzyckiego”. Tanio. Dogodne warunki kupna. Warszawa, Marszałkowska 153. Telefony: 104 51, 113-51. Pro- wincja zamawia listownie.
Rowery „ORMONDE” gwa- rantowane jakości, wielki wybór poleca na spłaty, Lipiński—Jasna 5, gumy, akce- sorja, wszystkie części zamienne na składzie. Ceny bezkonkuren- cyjne.
Robotnicy popierajcie swoje pismo codzienne